ΙΔΡΥΤΗΣ † ΝΙΚ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ
ΙΔΙΟΚΤΗΤΑΙ ΚΛΗΡ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΔΗΜ. Κ. ΚΟΥΤΣΗΣ
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ
ΙΩΑΝΝΑ Ν. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΥ
ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1930

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ
28
ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1962
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ'.
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 492
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1.
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ *ἀριθ.* 14

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Η ΕΙΚΟΣΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΠΕΤΕΙΟΣ

28 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940

Εἰς τὴν ζωὴν τῶν Ἐθνῶν καὶ τῶν ἀτόμων ὑπάρχουν στιγμὲς ὅπου, περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλη φορά, ἐκφράζεται αὐθεντικὰ καὶ αὐτούσια τὸ βαθύτερό τους εἶναι. Ὑπάρχουν ἡμέρες, πρὸς τὶς ὁποῖες ὑψώνει τὸ ἄτομο καὶ τὸ Ἔθνος ὑπερήφανα τὸ κεφάλι καὶ τὶς ἐπιδεικνύει ὡς παράδειγμα διὰ τοὺς ζῶντας καὶ τοὺς ἐπερχομένους, στέφανον δόξης καὶ εὐγνωμοσύνης δι' ἐκείνους ποὺ τὴν ὕψωσαν ἐκεῖ, καὶ τὴν διετήρησαν ἐκεῖ. Μία τέτοια κορυφαία ἡμέρα διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸν Ἑλληνισμόν, διὰ τὴν φυλὴν μὲ τὴν ἱστορίαν τῶν τριάντα αἰώνων, εἶναι ἡ 28η Ὀκτωβρίου 1940 Εἶναι ἡ ἡμέρα ποὺ ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος ἀπέδειξεν, εἰς μίαν ἀνάτασιν ψυχῆς, ὅτι γνωρίζει νὰ παίζῃ τὴν ζωὴν του καὶ νὰ τὴν κερδίζῃ. Ἡ 28η Ὀκτωβρίου διέψευσε τὴν φιλοσοφίαν ποὺ στηρίζεται εἰς τὸν μαθηματικὸν ὑπολογισμὸν τῆς δυνάμεως τοῦ πλήθους καὶ τοῦ χάλυβος καὶ ἀπέδειξε ὅτι τὸ Πνεῦμα πάντα νικᾶ τὴν Ὕλην. Ὅλες οἱ σταθερὲς καὶ ἀναλλοίωτες δυνάμεις τῆς φυλῆς, ὅπως ἡ φλογερὴ πίστις πρὸς τὴν ἐλευθερίαν καὶ ὁ ἀδάμαστος ἡρωϊσμὸς φούντωσαν καὶ ξέσπασαν τὴν αὐγὴ τῆς ἱστορικῆς αὐτῆς ἡμέρας καὶ ἔδωσαν τὴν ἐλπίδα καὶ τὸ θάρρος εἰς τοὺς ὑποδούλους λαούς, οἱ ὁποῖοι εἶδον νὰ ροδίζῃ εἰς τὸν ὁρίζοντα τὸν ἥλιον τῆς ἐλευθερίας. Καὶ ἐνίκησεν ἡ Ἑλλὰς χάρις εἰς τὸ θάρρος ποὺ τῆς ἔδιδεν ἡ πεποίθησίς της εἰς τὸ δίκαιόν της καὶ ἡ ἀνάγκη τὴν ὁποίαν ἐδοκίμαζε νὰ ἀποδειχθῇ πιστὴ εἰς τὴν μακραίωνα ἱστορίαν της, ἡ ὁποία διδάσκει ὅτι νικοῦν πάντα οἱ λαοὶ ποὺ τρέφονται πρωτίστως ἀπὸ τὸν ἰδεαλισμόν. Ἐνίκησεν ἡ Ἑλλὰς διότι τὰ τέκνα της ἐγνώριζον νὰ κρατοῦν ἀμαράντους τὰς ἱερὰς δάφνας καὶ διότι εἰς τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἦτο βαθέως κεχαραγμένον τὸ «ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης». Ἡ Ἑλλὰς ἀντιμετώπισε τὰς σιδηροφράκτους λεγεῶνας τοῦ Ἰταλοῦ δικτάτορος ὅπως ἀντιμετώπισε κατὰ τὴν μακραίωνα ἱστορίαν ὅλους ὅσους ἐτόλμησαν νὰ ἐπιβουλευθοῦν τὴν τιμήν της καὶ τὴν ἐλευθερίαν της. Οὐδέποτε, κατὰ τὴν μακραίωνα ἱστορίαν της ἡ Ἑλλὰς ὑπετάγη χωρὶς προηγουμένως νὰ πολεμήσῃ μέχρι ἐσχάτων, καὶ ὅταν ἔπεσε καμμιὰ φορὰ μέσα εἰς τοὺς τόσους ἀγῶνας, ἔπεσε μὲ τὸ ὅπλον ἀνὰ χεῖρας καὶ κάθε πέσιμόν της ἦτο στεφανωμένον μὲ δόξαν, λουσμένον μέσα εἰς τὸ φῶς, ἦτο μετέωρον ποὺ καταυγάζει ὁλόκληρον τὸν κόσμον, διότι εἶναι Θερμοπύλαι, Ψαρρά, Μεσολόγγι, Ἀρκάδι...

ΞΕΝΟΦΩΝ Ι. ΧΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΣ
Δικηγόρος

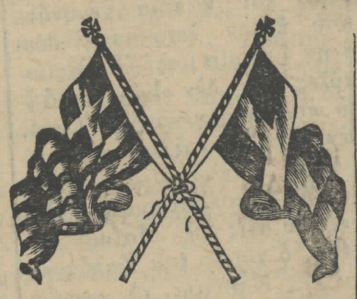

ΑΘΑΝΑΤΟΙ ΝΕΚΡΟΙ

Στοὺς τιμημένους νεκροὺς τοῦ Πολυγύρου, στοὺς πρωτεργάτες τῆς ἀπελευθέρωσής του, στοὺς σφαγιασθέντες Προύχοντες Πολυγύρου ποὺ μὲ τὸ αἷμα τους πότισαν τὸ δέντρο τῆς λευτεριᾶς τοῦ Πολυγύρου, σὰν μικρὸ δεῖγμα τιμῆς, ἀφιερώνεται ἡ στήλη αὐτή, παραθέτοντες κατωτέρω τὰ ὀνόματά τους.

Γιαννάκης Αἰκατερινάρης
Βασίλειος Τσίγγας
Νικόλαος Κολοβόντας
Πέτρος Ὁπλαρχηγός
Βασίλειος Τσιόλας
Ἰωάννης Γαλανός
Μιχαὴλ Χατζῆς
Νικόλαος Παπαλεωνίδας
Δημήτριος Μπανάβας
Μιχαὴλ Μαρέτης
Κωνσταντῖνος Νέστος
Νικόλαος Γαλανός
Δημήτριος Δαούτης
Νικόλαος Ἁγιομαμίτης
Κωνσταντῖνος Καρίδης
Νικόλαος Κοῦτλος
Δημήτριος Μπαντές
Νικόλαος Κατσίκας
Μιχαὴλ Συκιώτης
Θεοδόσιος Θεοδοσούδης
Ἰωάννης Κουρούς
Δημήτριος Σουληνάρης
Ἀθανάσιος Τάσιος
Παναγιώτης Κουτσομπός
Ἰωάννης Καλθής
Ἀργύριος Μουχτής
Δημήτριος Μάντης
Γεώργιος Σφυρῆς

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΟΛΥΜΠΙΑΔΟΣ

Πεντήκοντα καὶ περισσότεροι ἴσως μαθηταί. Μία καὶ μοναδικὴ ἡ αἴθουσα τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου τῆς Κοινότητος Ὀλυμπιάδος. Μέσα εἰς αὐτὴν ὅλοι οἱ μαθηταὶ τῶν διαφόρων τάξεων. Καὶ ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτὰς ὁ ἀτυχὴς διδάσκαλος ἀγωνίζεται νὰ ἐκπαιδεύσῃ ὅλα αὐτὰ τὰ παιδάκια. Αὐτονόητον εἶναι ὅτι ὅσον καὶ ἂν βασανισθοῦν διδάσκαλος καὶ μαθηταὶ ἡ ἐκπαίδευσις των δὲν θὰ εἶναι πλήρης.

Μίαν τοὐλάχιστον αἴθουσαν δὲν φροντίζουν οἱ ὑπεύθυνοι νὰ προσθέσουν εἰς τὸ Σχολεῖον τοῦτο, ὥστε νὰ γίνεται κάπως πληρέστερον ἡ ἐκπαίδευσις τῶν παιδιῶν;

ΝΑ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΘΗ ΤΟ ΑΙΤΗΜΑ ΤΟΥΣ

Οἱ γονεῖς καὶ κηδεμόνες τῶν μαθητῶν τῶν δημοτικῶν σχολείων Ἀρναίας ὑπέβαλον πρὸς τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας τὸ αἴτημα, ὅπως ἡ διδασκαλία εἰς ταῦτα γίνεται, ἄνευ διακοπῆς, καθ' ἑκάστην, τὴν πρωΐαν, εἰς τρόπον ὥστε οἱ μικροὶ μαθηταὶ νὰ μὴ ἐκτίθενται εἰς τὰς ἐπικινδύνους διὰ μικρὰ παιδάκια ἐπιδράσεις τοῦ λίαν ψυχροῦ κλπ. κλίματος τῆς Ἀρναίας, ἀναγκαζόμενοι νὰ μεταβαίνωσιν εἰς τὸ σχολεῖον καί κατὰ τὰς πρωϊνὰς καὶ κατὰ τὰς ἀπογευματινὰς ὥρας.

Νομίζομεν, ὅτι δὲν εἶναι δυσχερὴς ἡ ἱκανοποίησις τοῦ ἀνωτέρω αἰτήματος, λαμβανομένης δὲ ὑπ' ὄψει τῆς σοβαρότητος τοῦ κινδύνου τῆς ὑγείας τῶν μαθητῶν, ἰδίᾳ τῶν πρώτων τάξεων τῶν δημοτικῶν σχολείων, δέον νὰ ἐξευρεθῇ τρόπος καὶ ἱκανοποιηθῇ.

ΑΞΕΠΑΙΝΟΣ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ

Γεγονὸς λίαν ἐλπιδοφόρον, διὰ τὸ μέλλον τῆς πόλ ὡς μας. Ὁμὸς συμπολιτῶν μας ἀποτελουμένη ἀπὸ νέους ἄνδρας, διαπιστώσαντας, ὅτι ἡ πόλις, εἰς τὴν ὁποίαν ἐγεννήθησαν καὶ ζοῦν ὑστερεῖ εἰς τὴν ἀνάπτυξίν της, μολονότι ἔχει ὅλα τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα, διὰ μία πολὺ καλυτέραν ἐξέλιξιν, συνῆλθε, κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας εἰς ἀλλεπαλλήλους συσκέψεις, καθ' ἃς ἔλαβε λίαν ἀξιεπαίνους ἀποφάσεις: Διευρυνομένη καὶ πλήρως διοργανουμένη θὰ ἐξετάζῃ ἅπαντα τὰ ἐνδιαφέροντα τὴν πόλιν μας ζητήματα, θὰ συμπαρίσταται εἰς πᾶσαν ὀρθὴν προσπάθειαν τοῦ Δήμου μας καὶ τῶν διαφόρων ἀρχῶν, τείνουσαν εἰς τὴν ἐπίλυσιν τῶν προβλημάτων της, ἀνθισταμένη κατὰ πάσης ἐνεργείας αὐτῶν, δυναμένης νὰ παραβλάψῃ τὰ συμφέροντά της καὶ διαμαρτυρομένη διὰ πᾶσαν παράλειψίν των.

Ἡ ἀγάπη πρὸς τὴν πόλιν μας ἡ ὁποία ἐπροκάλεσε τὴν ἀπόφασιν τῶν νέων αὐτῶν συμπολιτῶν μας, ἡ σοβαρότης μεθ' ἧς ἀντιμετωπίζουν τὰ σχετικὰ θέματα καὶ αἱ ἱκανότητές των προοιωνίζουν πραγματικὴν ἀναγέννησιν τοῦ Πολυγύρου. Εὐχόμεθα ὁλοψύχως νὰ τὴν ἐπιτύχουν.

ΠΡΟΣΟΧΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΑ

Ἀνεξαρτήτως, ἐὰν ἡ ἐνέργεια ἦτο νόμιμος, ἐξεδηλώσαμεν τὴν ζωηροτάτην συμπάθειαν ὅλων πρὸς τοὺς διωχθέντας διὰ τὰς γνωστὰς παραβάσεις τοῦ Ὑγειονομικοῦ Κανονισμοῦ, διότι εἰς τὰς περιπτώσεις ὑπῆρχε ἐν πολλοῖς πραγματικὴ ἀδυναμία συμμορφώσεως πρὸς τὸν Νόμον. Μεταξὺ δ' ὅμως τῶν ἀνωτέρω περιπτώσεων καὶ τῶν ἀφορουσῶν εἰς τὴν καθαριότητα καὶ μόνον τοιούτων ὑπάρχει τεραστία διαφορά. Δὲν χρειάζεται νὰ δαπανήσῃ χρήματα, τὰ ὁποῖα δὲν ἔχει ὁ ἑστιάτωρ, καφεπώλης κλπ. διὰ νὰ εἶναι π.χ. καθαρὸν τὸ ποτήρι, ἐντὸς τοῦ ὁποίου προσφέρει εἰς τὸν πελάτην του ὕδωρ. Ἐργασία ἀπαιτεῖται, τὴν ὁποίαν δύναται νὰ καταβάλῃ καὶ εὐσυνειδησία, τὴν ὁποίαν ὀφείλει, νὰ ἐπιδεικνύῃ, διότι οὐ μόνον ἡ ὑγεία τοῦ πελάτου του δύναται νὰ προσβληθῇ, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἡ ζωὴ του νὰ κινδυνεύσῃ, ἐὰν τὸ προσφερόμενον ὕδωρ εἶναι μεμολυσμένον.

Ἀλλ' ἐκτὸς τῶν κινδύνων τῆς ὑγείας καὶ ἄλλοι γενικοῦ ἐνδιαφέροντος λόγοι ἀναφερόμενοι εἰς τὴν τουριστικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ τόπου μας ἐπιβάλλουν, ὅπως ἅπαντες οἱ ἐπαγγελματίαι μας προβαίνουν εἰς ἐντελῆ καθαρισμὸν τῶν κατασταμάτων των καὶ ὅλων τῶν εἰδῶν, σκευῶν κλπ. τὰ ὁποῖα χρησιμοποιοῦν.

Ἡ καθαριότης καὶ οὐχὶ ἡ πολυτέλεια εἶναι τὸ σημαντικώτερον. Ὅσον αὐστηρῶς καὶ ἂν κριθοῦν οἱ παραβαίνοντες τάς εἰς τὸ κεφάλαιο αὐτὸ διατάξεις τοῦ Ὑγειονομικοῦ Κανονισμοῦ, οὐδεὶς θὰ αἰσθανθῇ συμπάθειαν πρὸς τοὺς παραβάτας.

ΝΑ ΧΟΡΗΓΗΘΟΥΝ ΔΑΝΕΙΑ

Περισσότεραι τῶν διακοσίων (200) ἦσαν αἱ οἰκογένειαι, αἱ ὁποῖαι διῆλθον ὁλόκληρον τὴν παρελθοῦσαν θερινὴν περίοδον εἰς τὴν ὡραιοτάτην Ὀλυμπιάδα. Ἡ ἐν γένει δὲ τουριστικὴ κίνησις εἰς τὸ μικρόν, ἀλλ' ὑπέροχο χωριὸ τῆς Χαλκιδικῆς ὑπῆρξεν ἀφαντάστως ζωηρά. Καὶ οἱ φιλοπρόοδοι κάτοικοι ἔκαμαν ὅ,τι ἦτο δυνατὸν εἰς αὐτούς, διὰ τὴν εὐπρεπεστέραν ἐμφάνισιν τῆς Κοινότητος, ὅ,τι ἐπέτρεπεν ἡ ἰσχυροτάτη οἰκονομικὴ κατάστασίς των.

Ἐὰν ὑπῆρχον καὶ ἄλλοι στεγαστικοὶ χῶροι, ὁ ἀριθμὸς τῶν ξένων, οἱ ὁποῖοι θὰ παραθέριζον εἰς τὴν Ὀλυμπιάδα, θὰ ἐγίνετο διπλάσιος Δυστυχῶς οἱ κάτοικοι τῆς Ὀλυμπιάδος εἶναι πτωχοὶ καὶ ἀδυνατοῦν νὰ ἐπεκτείνουν τὰ καθαρὰ ἀλλὰ μικρὰ σπιτάκια των, προσθέτοντες εἰς αὐτὰ καὶ ἄλλα κατάλληλα δωμάτια. Τὸ Κράτος καὶ δὴ ὁ Τουρισμὸς διατὶ δὲν παρέχουν πρὸς αὐτοὺς μακροπρόθεσμα δάνεια πρὸς τὸν ἀνωτέρω σκοπόν; δὲν εἶναι αὐτὸς μέσα εἰς τὴν τουριστικὴν ἀνάπτυξιν;

ΑΒΑΤΟΣ ΟΔΟΣ

Κατ' ἐπανάληψιν ἐσχολιάσαμεν τὸ ζήτημα τοῦ τμήματος τῆς ἀπὸ Ἱερισσοῦ πρὸς Τρυπητὴν ὁδοῦ, τοῦ ὁποίου ἡ κατάστασις ἦτο ἀθλιεστάτη καὶ ἐπεστήσαμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἁρμοδίων ἐπὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἐπιδιορθώσεως. Ἤδη τὸ τμῆμα τοῦτο τῆς ἀνωτέρω ὁδοῦ κατέστη ἄβατον εἰς τὰ αὐτοκίνητα καὶ ἡ δι' αὐτῶν συγκοινωνία διεκόπη. Οἱ ἐξ Ἁγίου Ὄρους, Πύργου, Ἀμμουλιανῆς καὶ Νέων Ῥόδων ταξειδεύοντες εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ χρησιμοποιοῦν τὰ συγκοινωνιακὰ μέσα τῶν προγόνων μας ἢ μᾶλλον ἐξ αὐτῶν μόνον τοὺς πόδας των, διότι τότε ὑπῆρχον ἐπαρκῆ ζῷα πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτόν, τὰ ὁποῖα σήμερον δὲν ἐξευρίσκονται.

Ἀλλ' ἡ δεδικαιολογημένη ἀγανάκτησις τῶν ἐπὶ ὥρας, ὑπὸ βροχὴν ἐνιότε, πεζοπορούντων κατοίκων τῶν ἀνωτέρω χωρίων οὐδένα φαίνεται συγκινεῖ.

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κασ)δρείας κ.κ. ***ΣΥΝΕΣΙΟΥ***

«Καὶ ἐπέστρεψε τὸ πνεῦμα αὐτῆς καὶ ἀνέστη παραχρῆμα» Τὸ πολύτιμο ἀγαθὸ μας χωρὶς ἀμφιβολία εἶναι ἡ ζωή. Ἂν χάσῃ κανεὶς τὴν περιουσία του σιγὰ κάτι σπουδαῖο χάνει Ἂν χάσῃ τὴν τιμή του ἀσφαλῶς κάτι τὸ ἐξόχως σοβαρὸ χάνει. Ἂν ὅμως χάσῃ τὴν ζωή του εἰ τότε χάνει τὸ πᾶν Ὑπάρχουν βέβαια συγκλονιστικὲς περιστασεις στὸ βιό μας ποῦ εἶναι προτιμώτερος ὁ θάνατος παρὰ ἡ ζωή Καὶ οἱ περιστάσεις αὐτὲς εἶναι ἐκεῖνες κατὰ τὶς ὁποῖες ὁ πιστὸς ὑτερασπίζεται διὰ τῆς θυσίας του τὴν πίστη του, ὁ πατέρας ὑπερασπίζεται τὴν τιμὴ τῶν θυγατέρων του ἀπὸ τὶς χυδαῖες περιπτύξεις συμμορίας βρωμερῶν σατύρων καὶ ὁ στρατιώτης ὑπερασπίζεται βωμοὺς καὶ ἑστίας ἀπὸ τὰ δυσώδη κύματα βαρβαρικῶν ὁρδῶν. Μὰ ὁ θυσιάζων τὴν ζωὴν του κατὰ τὶς τρομερές ἐκεῖνες στιγμὲς ἔχει τὴν ἐπίγνωση ὅτι μεγάλο, ἐξαίσιο, ἀτίμητο θυσιάζει.

Ὅλοι ἀνεξαιρέτως ὅσοι ἔχουμε σώας τὰς φρένας ἀγαποῦμε τὴν ζωὴν καὶ φοβούμεθα τὸν θάνατο. Καὶ ἡ ἀγάπη τῆς ζωῆς καὶ ὁ φόβος τοῦ θανάτου μποροῦν νὰ ἐξηγηθοῦν σὰν ἕνα εἶδος μηνυμάτων τοῦ Θεοῦ Σὰν νὰ θέλῃ δηλ. ὁ Θεὸς νὰ μᾶς πληροφορήσῃ μὲ τρόπο φυσικὸ καὶ ἀόριστο βέβαια ὅτι ἡ ζωή ποῦ τόσο ἀγαποῦμε καὶ τρέμουμε μήπως τὴ χάσουμε, εἶναι κάτι τὸ ἀτιμήτου ἀξίας Καὶ κατὰ συνέπειαν κάτι τὸ προωρισμένο νὰ ἐπιπλεύσῃ μετὰ τὸ φοβερὸ ναυάγιο τοῦ σωματικοῦ θανάτου καὶ νὰ ζήσῃ αἰώνια στοὺς κόλπους του. Γιατὶ ἂν ὁ θάνατος ἦταν ὅπως τὸν πιστεύουν οἱ ἄθεοι, ἕνα νύχτωμα δηλαδὴ χωρὶς καμμιὰ ἐλπίδα χαραυγῆς καὶ ξημερώματος σὲ ἕνα ἄλλο κόσμο, τότε γιατὶ νὰ μὴν τὸν ἔχουμε συνηθίσῃ; Δὲν εἶναι τὸ πειὸ βέβαιο γεγονὸς τῆς ἱστορίας μας; Γιατί μᾶς τρομάζει ἡ ἰδέα ὅτι κάποτε ἡ μαύρη καὶ βαρειὰ σκιὰ του θὰ πέσῃ ἀπάνω μας; Γιατὶ φροντίζουμε νὰ διώχνουμε ἀπὸ τὴ σκέψη μας νὴν ἰδέα αὐτὴ ὅσο μποροῦμε περισσότερο; Γιατὶ νὰ ἐνοχλῇ μόνο τὸν ἄνθρωπο ἡ ἰδέα αὐτὴ ὄχι ὅμως καὶ τὰ ὑπόλοιπα πλάσματα τῆς δημιουργίας, τὰ ζῶα; Μήπως ἐπειδὴ μόνο ὁ ἄνθρωπος ἔχει τὸ προτέρημα νὰ σκέπτεται; Καὶ αὐτὸ τὸ προτέρημα, ἡ σκέψις δηλαδὴ μήπως εἶναι ἡ καθαρὴ ἀπόδειξις, ὅτι στὰ στήθη μας ζῇ πνεῦμα; Ἂν ἔτσι εἶναι τὰ πράγματα τότε τὸ σῶμα μας εἶναι ἡ φωλιὰ καὶ τὸ πνεῦμα μας εἶναι τὸ πουλὶ ποῦ κατοικεῖ σ' αὐτή. Μπορεῖ τὴ φωλιὰ νὰ τὴν χαλάει ὁ καιρός. Τὸ πουλὶ ὅμως φτερουγίζει μακρυὰ καὶ χτίζει ἄλλοῦ φωλιὰ καινούργια Καὶ στὴν περίπτωση ποῦ ἐξετάζουμε τὸ πουλί—τὸ πνεῦμα μας δηλαδὴ χτίζει τὴ φωλιὰ του τὴν καινούργια στοὺς κόλπους τοῦ Θεοῦ.

Ὅλοι ἔχουμε τὴ συναίσθηση τῶν μηνυμάτων ποῦ μᾶς στέλνει ὁ Θεός, ὅτι κάτι τὸ ἀτίμητης ἀξίας εἶναι ἡ ζωὴ μας, κάτι τὸ προωρισμένο γιὰ τὴν αἰώνια βασιλεία του. Μὰ κάνουμε ἕνα λάθος. Κάνουμε σύγχυση μεταξὺ τῆς αἰώνιας ζωῆς καὶ τῆς προσωρινῆς ζωῆς Τὴν πληροφορία ποῦ μᾶς δίνει ὁ Θεὸς γιὰ αἰώνια ζωὴ τοῦ πνεύματος ἐμεῖς τὴν συγχέουμε μὲ τὴν ζωὴ τοῦ σώματος στὸν κόσμο αὐτό. Γι' αὐτὸ καὶ φροντίζουμε μὲ κάθε τρόπο μὲ πάθος νὰ προφυλάξουμε τὸ σῶμα μας ἀπὸ τὶς ἀρρώστιες κσὶ τὸ θάνατο καὶ νὰ τὸ κρατήσουμε ζωντανὸ ὅσο πειὸ πολὺ μποροῦμε.

Ἀπὸ τὴ σύγχυση αὐτὴ μᾶς βγάζει ὁ Χριστὸς στρέφοντας τὴν σκέψη μας καὶ τὴν ἐλπίδα πρὸς τὴν ἀθανασία τῆς ψυχῆς μας. Τοῦτο ἤθελε νὰ μᾶς ἀποδείξῃ μὲ τὶς νεκραναστάσεις «Ἐπέστρεψε τὸ πνεῦμα αὐτῆς». Τῆς

...ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην

23 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1912

Η ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

Τοῦ κ. Π. ΤΣΑΤΡΑ

Εἶναι Ὀκτώβριος τοῦ 1912. Τὰ πράγματα στὴ Χαλκιδική παίρνουν μιὰ ἰδιαιτερη πλοκή, οἱ ἐλπίδες γιὰ τὴν ἀπελευθέρωσι ἀπὸ τὴν μαρτυρικὴ σκλαβιὰ δυναμώνουν κι' εἶναι ἀναμφισβήτητο ἱστορικά, ὅτι αὐτὸ τὸ προετοίμασε ὁ Μακεδονικὸς ἀγὼν στὸν ὁποῖον ἡ Χαλκιδικὴ πρωτοστάτησε. Στὰς ἀρχὰς Ὀκτωβρίου 1912 συλλαμβάνεται Τοῦρκος ἔφιππος ὅστις ἐκόμιζε εἰς Ἴσβορον χρηματικὸν ποσὸν διὰ τὴν μισθοδοσίαν τῆς ἐκεῖ Τουρκικῆς Χωρ)κῆς (Ζαπτιέδων). Ἡ σύλληψις του ἔγινε ὑπὸ ἀνταρτικοῦ Ἑλληνικοῦ σώματος καὶ τοῦ ἀφηρέθησαν τὰ χρήματα. Τὸ γεγονὸς αὐτὸ ἐξηρέθησε τοὺς Τούρκους. Τὰ Ἑλληνικὰ ἀνταρτικὰ σώματα δίδουν συνεχῶς μάχας σ' ὁλόκληρη τὴν Χαλκιδική. Ὁ κλειὸς περισφύγγεται.

Ἡ Τουρκικὴ κυβέρνησις καλεῖ ἐφέδρους ὁπλίτας πρὸς περιφρούρησιν τοῦ Πολυγύρου. Ἦσαν ἐν ὅλῳ 400 τυφέκια στρατοῦ καὶ χωροφυλακῆς.

Τὰ Ἑλληνικὰ ὅμως σώματα τῆς Χαλκιδικῆς δὲν ἐπτοήθησαν. Συγκρατοῦνται πρὸ τοῦ κινδύνου αὐτοῦ δύο ἀκόμη σώματα προσκόπων ἀπελευθερώσεως τῆς Χαλκιδικῆς τοῦ Γιάννη Ρόμιαλη καὶ τοῦ Θανάση τοῦ Μηνόπουλου μὲ γενικὸν Σωματάρχην τὸν Παπακώσταν Βασίλειον. Ὁ ἀγὼν γίνεται σκληρότερος. Στὶς 13 Ὀκτωβρίου 1912 εἰς τὸν Χολομῶντα—χίλια μέτρα ἀπὸ τὸ ἐξωκλήσιον προφήτης Ἠλίας τῆς Λόκοβης — γίνεται συμπλοκὴ τοῦ, ὑπὸ τὸν σωματάρχην Β. Παπακώσταν, σώματος μὲ Τουρκικὸν στρατὸν μὲ τραυματίας ἑκατέρωθεν. Ἡ συμπλοκὴ αὐτὴ ἐξηρέθησε ἀκόμη περισσότερον τὴν Τουρκικὴ διοίκησι τοῦ Πολυγύρου. Οἱ μάχες συνεχίζονται τὰ ἀπελευθερωτικὰ σώματα τοῦ Κ Μ Ζαμπούνη, τοῦ Γιάννη Παρλιάρη, τοῦ Γαλανόπουλου δίδουν ἐπιτυχίες στὸ ἀγῶνα

Ἡ μάχη τοῦ Χολομῶντα δίδει φτερὰ στοὺς Ἐλευθερωτάς. Ὁ γενικὸς ἀρχηγὸς τῆς Χαλκιδικῆς Παπακώστας διατάσσει ὅλες τὶς μικροομάδες ἀπελευθερώσεως καὶ συναντῶνται καὶ ἀποφασίζουν νὰ ἐπιτεθοῦν ἐναντίον τῶν Τούρκων τοῦ Πολυγύρου πρὸς ἀπελευθέρωσιν του διότι μόνον ἡ πτῶσις τοῦ Πολυγύρου ἠδύνατο νὰ ἐπηρεάση καὶ διευκολύνη τὴν πτῶσιν τῆς Θεσ)νίκης.

Ὁ Τοῦρκος Νομάρχης- ὁ Καϊμακάμης—τῆς Χαλκιδικῆς εἶχε τὸ γραφεῖο του ἐκεῖ ὅπου νῦν ἡ οἰκία Χρ. Ζαμπούνη τέως Δημάρχου Πολυγύρου καὶ ὁ Κατῆς παραπλεύρος, στοῦ Κωσταντῆ Ζαμπούνη. Ὁ Τουρκικὸς στρατὸς εἶχε τὶς στρατῶνες του ἐκεῖ ὅπου νῦν τὸ Ξενοδοχεῖον τοῦ πάππου μου Π. Γκλόβα.

Οἱ ὁπλαρχηγοὶ ἀποφασίζουν νὰ χτυπίσουν πρῶτα τὰ σημεῖα αὐτὰ ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρὲς καὶ μὲ ὅλα τὰ μέσα οὕτως ὥστε νὰ πανυκοβληθοῦν οἱ Τοῦρκοι. Ἡ ἔγκρισις ὅμως τῆς ἀποφάσεως ἐπαφίετο εἰς τὸν μέγαν τῆς Χαλκιδικῆς προστάτη πατέρα του Δεσπότη Εἰρηναῖο. Ἀποστέλλει λοιπὸν ὁ Παπακώστας ἐπιστολὴν μὲ μήνυμα στὸ Δεσπότη μὲ τὸν Γιώργη ἢ Χρῆστο Ρῖτο. Καθ' ἣν ὅμως στιγμὴν ὁ Ρῖτος ἐπήγαινε πρὸς τὴν Μητρόπολιν μπροστὰ στὸ νῦν παντοπωλεῖον τοῦ κ. Αὐγερινοῦ Ζαμπούνη συλλαμβάνεται καὶ δέρνεται ἀγρίως ἐνῶ οἱ Τοῦρκοι ἀποκτοῦν ἕνα ἀσφαλὲς στοιχεῖον ἐπαναστατικοῦ περιεχομένου

Ἦταν 18η Ὀκτωβρίου 1912 φτίνεται ὅτι οἱ Τοῦρκοι θέλησαν νὰ κάνουν στὸ Πολύγυρον γενικὴν σφαγήν, ἐθεάθησαν 100 στρατιῶτες εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ διοικητηρίου νὰ ἀκονῶσι τὰς μαχαίρας των Ὁ Δεσπότης μαθαίνει τὴν σύλληψιν τοῦ Ρίτου καὶ τὶς κακὲς διαθέσεις τῶν Τούρκων καὶ σηκώνεται ἀμέσως ἀπὸ τὴν Μητρόπολιν καὶ ἔρχεται στὸν Καϊμακάμη γιὰ νὰ συζητήσουν φιλικὰ γιὰ τὴν κατάστασι ποὺ δημιουργήθηκε. Συνεζήτησαν πολλὰ Πάνω στὴ συζήτησι ὁ Εἰρηναῖος λέγει στὸν Καϊμακάμη ἐπίτηδες Καϊμακάμ ἐφένδη σοῦ ἐμπιστεύομαι κάτι. Ἐδῶ γύρω μαζεύεται πολὺς Ἑλληνικὸς στρατὸς καὶ ἄτακτοι πάρα πολλοὶ οἱ ὁποῖοι θέλουν νὰ καταλάβουν τὸν Πολύγυρο γιὰ νὰ προχωρήσουν καὶ καταλάβουν τὴν Θεσ)νίκη νὰ φύγετε... γιὰ λίγες μέρες (ἐνοοῦσε ὅλους τοὺς Τούρκους τοῦ Πολυγύρου) Μὰ... λέγει ὁ Καϊμακάμης.. Καὶ ὁ Εἰρηναῖος ἐσυνέχισε τὸ ἱστορικὸ τέχνασμά του. Ὄχι, πρέπει νὰ φύγετε οἱ Τοῦρκοι ἀπὸ ἐδῶ, νὰ πᾶτε στὴ Θεσ)νίκη ὅπου εἶναι πιὸ μεγάλη ἀσφάλεια γιὰ λίγες μέρες ὡς ποὺ νὰ καλλιτερέψουν τὰ πράγματα Μά! Ὁ Δεσπότης πάλιν ἐπέμενε, ἐμεῖς εἴμαστε φίλοι— λέγει στὸν Καϊμακάμη—δὲν θέλω νὰ χυθῆ αἷμα, διότι ὁ πόλεμος εἶναι 5 ἢ 10 μέρες καὶ γίνεται μὲ τὴν Τουρκικὴ αὐτοκρατορία ποὺ δὲν πρόκειται νὰ πέση... Καὶ ἐσυνέχισε ὁ Δεσπότης μας: Καθεῖστε λίγες μέρες γιὰ ἀσφάλεια στὴ Θεσ)νίκη νὰ μὴν πάθουν τίποτε τὰ χαρέμια σας (οἱ κογένειές τους) καὶ μετά...ἐπιστρέψετε. Τὰ λόγια τοῦ Εἰρηναίου τὰ πίστεψε ὁ Καϊμακάμης καὶ μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τοῦ Δεσπότη ἄρχισε σοβαρὰ νὰ τὰ σκέπτεται. Μὸ ὁ Εἰρηναῖος δὲν σταμάτησε ὡς αὐτοῦ ἤξερε ὅτι ὁ τότε ὑπάλληλος τοῦ πολιτικοῦ γραφείου Ρού—Καλεμὶ Γεώργιος Καζάνης συνδέονταν πολὺ μὲ τὸν Μάλ—Μοδούρη (οἰκον. ἔφορον (Σεβκῆ Ἐφένδην ὅστις εἶχεν μεγάλην ἐπιροὴν εἰς τὸν Φρούραρχον τοῦ Πολυγύρου καὶ εἰς τὸν τότε ἰσχυρὸν Ἀτζέμ Ἀγᾶ, τὸν βάλει λοιπὸν ὁ Εἰρηναῖος τὸν Καζάνη νὰ συντελέση καὶ συντελῆ καὶ αὐτὸς στὸ τέχνασμα. Οἱ Τοῦρκοι τοῦ Πολυγύρου ἄρχισαν νὰ χάνουν τὴν ψυχραιμία τους. Τὰ λόγια τοῦ Εἰρηναίου βούϊζαν στ' αὐτιὰ τους ὅτι καλὰ τὰ ἔλεγε ὁ Δεσπότης. Τὸ τέχνασμα τοῦ Δεσπότη τὴν ἐπαύριο 19ην Ὀκτωβρίου παίρνει καινούργια διάστασι. Εἰδοποιεῖ ὁ Εἰρηναῖος τὶς κοινότητες τῆς Χαλκιδικῆς ν' ἀναφέρουν ἡ μία κατόπιν τῆς ἄλλης ὅτι δῆθεν ἦρθε στρατὸς Ἑλληνικὸς καὶ ἄτακτοι καὶ πῆραν τρόφιμα Οὕτω λοιπὸν ἀνέφερε στὶς 20 Ὀκτωβρίου τὸ ἕνα χωριό: Ἀπόψε οἱ ἄτακτοι μᾶς πῆραν 200 ψωμιά, τὸ ἄλλο χωριὸ τὴν ἐπαύριο 500 ψωμιὰ τὸ ἄλλο 50 κ.λ.π. Ἄκουγαν οἱ Τοῦρκοι τόσα ψωμιά, ἄρα ἔλεγαν πολὺς στρατὸς εἶναι Πίστεψαν λοιπὸν οἱ Τοῦρκοι πὼς πράγματι ὀργανώνονταν ἐπανάστασις καὶ ἀπεθαρρύνθησαν καὶ πῆγαν νὰ ζητήσουν τὴν γνώμη τοῦ Δεσπότη στὶς 22 Ὀκτωβρίου 1912 Τὸ μεγάλο τὸ ἱστορικὸ πείραμα τοῦ Εἰρηναίου εἶχε πάρη τώρα πλέον σάρκα καὶ ὀστᾶ

Λένε λοιπὸν οἱ Τοῦρκοι στὸν Δεσπότη: Δεσπότ Ἐφένδη νὰ φύγουμε ἐμεῖς, ἀλλὰ ἔχουμε τὶς οἰκογένειές μας. ποὺ νὰ τὶς ἀφήσουμε! Μπορεῖτε νὰ τὶς φιλοξενήσητε σὲ Πολυγυρινὲς οἰκογένειες γιὰ ἀσφάλεια λίγες μέρες; Ὁ Εἰρηναῖος ἀπαντᾶ: Εὐχαρίστως τὶς δέχονται οἱ Πολυγυρινοί ἀλλὰ γιὰ νὰ μὴν γίνη τίποτε κακὸ ἐπειδὴ εἶναι θερμόαιμοι καὶ οἱ Ἕλληνες στρατιῶτες καὶ οἱ Τοῦρκοι, γιὰ νὰ μὴν ἀλληλοπυροβοληθεῖτε φεύγοντας νὰ παραδώσητε εἰς τὴν Μητρόπολιν τὸ ὅπλα σας καὶ ὑπευθύνως θὰ τὰ φυλάξω

Ἤθελε ὁ Δεσπότης νὰ τοὺς ἀφοπλίση καὶ ὕστερα νὰ τοὺς συνελάμβαναν οἱ δικοί μας. Ἀλλὰ τὸν ἀφοπλισμὸ δὲν εἶχαν δικαίωμα νὰ τὸν διατάξουν οὔτε ὁ Καϊμακάμης οὔτε ὁ Φρούραρχος ἄνευ δ)γῆς τῆς πύλης. Καὶ ἐνῶ αὐτὰ συνεζητοῦντο, κατέφθασαν μηνύματα ἀπὸ διάφορες κοινότητες ὅτι ἄτακτοι συγκεντροῦντο νὰ κατεύθυνσιν πρὸς Πολύγυρον. Οἱ Τοῦρκοι τὰ εἶχαν χάση κυριολεκτικῶς. Ὁ Εἰρηναῖος ἐσυνέχισε λέγων: Πηγαίνετε τὸ γρηγορότερον στὴ Θεσ)νίκη, φύγετε, θέλω τὸ καλὸ σας, πάρετε μαζὺ σας καὶ τὶς οἰκογένειες σας γιὰ λίγες μέρες καὶ μόλις σιάξουν τὰ πράγματα ἐπιστρέφετε.

Λένε λοιπὸν οἱ Τοῦρκοι: Δεσπότ ἐφένδη μποροῦμε νὰ φύγουμε ἐν ἀσφαλεία ὡς τὴν Καρκάρα. Ἀσφαλῶς τοὺς ἀπαντᾶ ὁ Εἰρηναῖος, μὴν φοβεῖσθε θὰ ἔλθω καὶ ἐγὼ μαζύ σας, θὰ σᾶς συνοδεύσω κι' ἂν γίνη τίποτε, θὰ πέσω πρῶτος ἐγώ. Οἱ Τοῦρκοι εἶχαν μαγευτῆ λὲς ἀπὸ τὸν Εἰρηναῖο. Πῶς θὸ μεταφέρουμε ὅμως τὰ πράγματά μας; πῶς ; Ἐγὼ εἶμαι μπροστὰ ἀπήντα ὁ Εἰρηναῖος, ὅλα τὸ ζῶα τῶν Πολυγυρινῶν θὰ εἶναι στὴ διάθεσι σας. Τότε ἐντόξει, ἀπαντοῦν οἱ Τοῦρκοι Δεσπότ ἐφένδημ.. Τὴν ἄλλη μέρα, 23 Ὀκτωβρίου 1912 χτύπησε ἡ καμπάνα καὶ μάζεψαν ὅλα τὰ ζῶα, ὡς καὶ τὸ τελευταῖο κουτσὸ γαϊδουράκι τοῦ Πσλυγύρου, ἔδωσε τὸ μεγάλο παρόν, στὸ ἱστορικὸ προσκλητήριο τοῦ Εἰρηναίου. Φόρτωσαν ἐπάνω, γυναῖκες καὶ παιδιὰ καὶ τὰ ἀπαραίτητα πράγματά τους καὶ οἱ ἄνδρες πεζοὶ ξεκίνησαν συνοδεύοντας τοὺς ὁ Εἰρηναῖος καὶ ὁ Ἀθ. Σαμαρᾶς καὶ ὁ Φίλιππος Δέλλιος, ὅστις γνωρίζων ἀπταίστως τὴν Τουρκικήν, ἔκαμνε χρέη διερμηνέως τοῦ Εἰρηναίου

Ὅταν ἔφθασαν πέρα ἀπὸ τὸν Ἁγ. Βλάση (ἐξωκλήσιον Πολυγύρου) ἀντίκρυσαν οἱ Τοῦρκοι ἕνα τμῆμα μικρὸ ἀπὸ ἀτάκτους. Καὶ βλέποντας ὁ ἕνας Τοῦρκος τὸν ἄλλον ἀναρωτιόνταν, ποὺ εἶναι ὁ στρατὸς ὁ πολύς! Ψυλιάστηκαν ὅτι ὁ Δεσπότης τοὺς ἐξηπάτησε. Λέγουν λοιπὸν αὐτοὶ ποὺ πήγαιναν μπροστά, μπροστὰ μὲ τὰ ζῶα, τουρκιστί: «Μᾶς γέλασε ὁ Δεσπότης. νὰ τὸν σκοτώσουμε..» Ὁ Φίλιππος ὁ Δέλλιος ποὺ ἦταν κι' αὐτὸς μπροστά. μόλις τ' ἄκουσε βράδυνε λίγο τὸ βάδισμὰ του καὶ φθάνει τὸν Δεσπότη ποὺ ἀκολουθοῦσε στὸ τέλος μὲ τοὺς ἐπισήμους Τούρκους καὶ τὸν ψιθυρίζει: Σεβασμιώτατε, γύρνα πίσω θὰ σὲ σκοτώσουν! Τότε ὁ Δεσπότης λέγει στοὺ ἐπισήμους Τούρκους: Ἄϊντε τώρα, εἶσθε εὐχαριστημένοι, μὴν φοβεῖσθε, τώρα δὲν ὑπάρχει κίνδυνος, νἄλθω παρακάτω θέλετε; Ὄχι, ὄχι, εἶπαν οἱ ἀγάδες καὶ τὸν εὐχαρίστησαν, Καὶ μόλις ξεμακρήναν λίγο, τροχάδην ἐπέστρεψεν στὸν Πολύγυρο ὁ Εἰρηναῖος μὲ τὴν ἀκολουθία του. Ὁ Δεσπότης διέταξεν ἀμέσως ὅπως ὁ δυνάμενος καὶ ἔχων ὅπλον παρουσιασθῆ ἀμέσως, ἐνῶ μία δύναμις τοῦ Ἑλληνικοῦ σώματος κατέλοβεν τὰ ὑψώματα γύρω ἀπὸ τὸ Πολύγυρο, ὁ δὲ λόχος τῶν Πολυγυρινῶν ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Ἀνασταστίου Μοδικοῦ κατέλοβεν τὸν λόφον ἔναντι τοῦ Ἁγ Βλασίου πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ Πολυγύρου μήπως τυχὸν ξαναγυρίσουν πίσω οἱ Τοῦρκοι καὶ κάνουν σφαγή Ἦταν 18η Ὀκτωβρίου 1912 Ἦταν ἡμέρα Τρίτη καὶ ὁ Δεσπότης εἶπε: Καίτοι ἡμέρα τρίτη, ἀποφράς... Ἐλευθερώθημεν Καὶ ἀμέσως ὑψώθηκε ὑπὸ τοῦ Κων)τίνου Ζαμπούνη εἰς τὸ κωδωνοστάσιον τοῦ Πολυγύρου ἡ Ἑλληνικὴ σημαία. Τὸ Ἑλληνικὸν ἀπελευθερωτικὸν σῶμα εἰσήρχετο μὲ τιμὲς σὲ λίγο στὸν ἐλεύθερο Πολύγυρο, ἐνῶ ἔξαλος ὁ λαὸς προϋπαντοῦσε τοὺς ἀπελευθερωτάς.

Πρὸς προυπάντησιν εἶχε βγῆ καὶ ὁ πρόεδρος τοῦ πρωτοδικείου Πολυγύρου Κιαμὶλ Ἐφένδης, ὁ μόνος Τοῦρκος ποὺ εἶχε μείνη στὸ Πολύγυρο μὴ δυνηθεὶς νὰ φύγη διὰ λόγους οἰκογενειακοὺς στὴ Καρκάρα, παραμείνας στὸ Πολύγυρο τῇ ἐγγυήσει τοῦ Εἰρηναίου

Μόλις λοιπόν, ὁ Κιαμὶ Ἐφένδης ἀντίκρυσε τὸ ἀπελευθερωτικὸν ὀλιγάριθμον σῶμα τὸ ἀνταρτικόν, κατάλοβε τὴν πλεκτάνη στὴν ὁποίαν ἔπεσαν οἱ Τοῦρκοι καὶ ἀπεφάνθη ἐπὶ λέξει εἰπών:

«Ὁ Θεὸς ἠθέλησε νὰ ἀξιωθῆτε τῆς Ἐλευθερίας.»

Καὶ πραγματικὰ ὅταν ἐτάχθη τὸ ἀπελευθερωτικὸν σῶμα εἰς παράταξιν, μέσα, στὴ πευκόφυτη σήμερα, περιοχὴ τοῦ Γυμνασίου Πολυγύρου, ἡ ἐμφάνισις ἦταν συγκινητική, ἡ κάθε καρδιὰ δονοῦσε ἀπὸ θερμὸ πατριωτισμό. Τί κι' ἂν τὰ ντουφέκια τους ἦσαν παλαιὰ καὶ ἀντὶ λωρίων εἶχαν σπάγγους καὶ φυτίλλια λάμπας «ἡ ἀνδρειοσύνη στὰ Ἔθνη δὲν μετριέται μὲ τὸ σφρέμμα μὲ τῆς καρδιᾶς τὸ τὸ πείρωμα μετριέται καὶ μὲ τὸ αἷμα». Τί κι' ἂν τὸ ροῦχα τους ἦταν φτωχά, κουρελιασμένα, ἔκρυβαν μέσα τους καρδιά, καρδιὰ ἀτσάλινη Χαλκιδικιώτικη ἀντρειωμένη. Ἦταν τὸ καμάρι τοῦ Πολυγύρου. Ἦταν ἡ Χαλκιδικιώτικη λεβεντιά, ποὺ ὁ θεὸς ἦταν μαζὺ της

Σὰν σήμερα πρὶν 22 χρόνια

"ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΕΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΜΑΣ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ,,

Του Συνεργάτου μας κ. Γαροφ. Δ. Γαροφάλλου

Δὲν εἶναι λίγες, οἱ ἡμερομηνίες ποὺ ἀποτελοῦν σταθμοὺς ἱστορικοὺς γιὰ τὴ χώρα μας. Βέβαια, ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες, ἔχωμε πολλὰ πολεμικὰ κατορθώματα, γιὰ τὰ ὁποῖα μποροῦμε νὰ εἴμαστε ὑπερήφανοι. Ἂν ἀρχίσουμε ἀπὸ τὸν Μαραθῶνα, τὴν Σαλαμῖνα, τὶς Θερμοπύλες, δὲν θὰ μᾶς χωρέση ὁ στενὸς χῶρος τῆς «ΦΩΝΗΣ» μας γιὰ νὰ τὰ ἀπαριθμήσουμε. Μὰ ὑπάρχουν καὶ κάποια γεγονότα ποὺ ἔχουν ξεχωριστὴ θέσι στὴν ἱστορία μας. Οἱ Θερμοπύλες π. χ. δὲν εἶναι ἕνα ἁπλὸ πολεμικὸ γεγονός, Ὅπως δὲν εἶναι ἕνα ἁπλὸ πολεμικὸ γεγονὸς ἡ τελευταία ἀντίστασι τοῦ Αὐτοκράτορα τοῦ Βυζαντίου στὶς 29 Μαΐου τοῦ 1453, ὁ χορὸς τοῦ Ζαλόγγου καὶ τῆς Ναούσης, τὸ γεφύρι τῆς Ἀλαμάνας, τὰ Δερβενάκια, τὸ ὁλοκαύτωμα τοῦ Μεσολογιοῦ καὶ τοῦ Ἀρκαδίου καὶ ἄλλα—πολλὰ ἄλλα ποὺ ἀναφέρει ἡ ἱστορία μας καὶ τὰ ἔχουμε καμάρι καὶ καύχημα. Καὶ παίρνουν τὰ πολεμικὰ αὐτὰ συμβάντα ξεχωριστὴ θέσι μέσα στὸ πλῆθος τῶν Ἑλληνικῶν πολεμικῶν κατορθωμάτων, γιατὶ ἔχουν μέσα τους τὴν ἔννοια τῆς θυσίας. Εἶναι ἡ θυσία ποὺ τὴν ὑπαγορεύει τὸ Ἑλληνικὸ δόγμα. «Ἐλευθερία ἢ Θάνατος». Εἶναι ἡ Ἐθνικὴ ἐλευθερία καὶ τοῦ Χριστοῦ ἡ πίστι ἡ Ἁγία οἱ βωμοὶ καὶ οἱ ἑστίες τῶν ἀρχαίων μας, γιὰ τὶς ὁποῖες ὁ Ἕλληνας πολεμάει καὶ προτιμάει τὸ θάνατο, παρὰ νὰ τὰ χάση.

Τί ἔννοια μπορεῖ νὰ ἔχει ἡ ζωὴ χωρὶς τὴν Ἐθνικὴ ἐλευθερία;

Πῶς μπορεῖ νὰ ζῆ κανεὶς δοῦλος ἢ ἀνδράποδο; Κι' ὁ βάρδος τῆς Ἑλληνικῆς Ἐλευθερίας λέει: Καλλίτερα μιᾶς ὥρας ἐλεύθερη ζωή, παρὰ 40 χρόνια σκλαβιὰ καὶ φυλακή

Καὶ ἀκριβῶς, τὸ ΟΧΙ ποὺ βροντοφώνησε ὁ βασιλιᾶς Γεώργιος Β! καὶ ἡ Κυβέρνησι του καὶ μαζὶ τους ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς ἔχει ἀκριβῶς τὴν ἔννοια τῆς θυσίας. Ἢ θὰ ζήσωμε ἐλεύθεροι ἢ θὰ πεθάνουμε!

Οἱ Σιδηρόφρακτες στρατιὲς τοῦ ἄξονα ἁλωνίζουν τὴν Εὐρώπη καὶ τὴν Β. Ἀφρικὴ. Λαοὶ μὲ ἱστορία, μὲ στρατὸ διπλάσιο καὶ τριπλάσιο καὶ δεκαπλάσιο ἀπὸ τὸ δικό μας φοβισμένοι ἐμπρὸς στὴν γερμανικὴ μπότα καὶ τὶς λόγχες τοῦ Μουσολίνι, ποὺ ἀπειλεῖ νὰ καλύψη τὸν οὐρανὸ μὲ τὰ πολεμικὰ ἀεροπλάνα του, παραδίνονται ὁ ἕνας ἔπειτα ἀπ' ἄλλο στοὺς ἐπιδρομεῖς. Ἡ Γαλλία ἔχει συντριφτῆ. Καὶ ἡ Κεντρικὴ Εὐρώπη ἔχει παραδοθῆ. Καὶ ἡ Ἑλλὰς περιμένει Μὲ γαλήνη καὶ αὐτοπεποίθησι ἕτοιμη ν' ἀντιμετωπίση τὴν θύελλα ποὺ ἔρχεται

Μὲ τὴν Ἐθνικὴ ἀξιοπρέπεια ποὺ τῆς ἐπιβάλλουν παραδόσεις αἰώνων. Δὲν θὰ ἀκολουθήση τὸ κακὸ παράδειγμα τῶν ἄλλων. Πιστεύει πὼς δὲν εἶναι ἄξιος τῆς ἐλευθερίας του ἐκεῖνος ποὺ δὲν εἶναι ἀποφασισμένος νὰ τὴν ὑπερασπιστῆ, ἔστω καὶ μὲ τὶς μεγαλύτερες θυσίες, Ὄχι, δὲν θὰ παραδοθῆ. Κι' ἂν χρειασθῆ νὰ πέση, θὰ πέση ἔνδοξη μὲ τὸ κεφάλι ψηλά, ἥρωϊ ἤ, ποὺ θὰ κάμη τοὺς φίλους νὰ τὴν εὐλογήσουν καὶ νὰ ἐξάρουν τὴν θυσία καὶ τοὺς ἐχθροὺς νὰ μὴν κρύψουν τὸν θαυμασμό τους.

«Χάριν τῆς ἱστορικῆς Δικαιοσύνης—ἔγγεγε ὁ Χίτλερ στὶς 4 Μαΐου 1941—εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ διαπιστώσω ὅτι ἀπὸ τοὺς ἀντιπάλους ποὺ μᾶς ἀντιμετώπισαν, ὁ Ἕλληνας στρατιώτης πολέμησε μὲ ποράτολμο θάρρος καὶ ὑψίστη περιφρόνησι πρὸς τὸν θάνατο!!!».

Ἦταν, αὐτὸ ποὺ εἴπαμε καὶ προηγουμένως καὶ ποὺ τὸ ἀναγνωρίζει ὁ κατακτητής Εἶναι ἀκριβῶς ἡ ἔννοια τῆς «θυσίας» γιὰ τὴν ὁποία δὲν διστάζει ὁ Ἕλληνας ὅταν πρόκειται νὰ κάμη τὸ καθῆκον του πρὸς τὴν Πατρίδα.

Γι' αὐτὸ ὁ σημερινὸς ἑορτασμὸς τῆς ἐπετείου τῆς 28ης Ὀκτωβρίου, παίρνει τὴν λαμπρότητα ποὺ τῆς δίνουμε καὶ ἡ ἡμερομηνία αὐτή, στέκεται φωτεινὴ ἀνάμεσα στὶς ἱστορικὲς ἡμερομηνίες τοῦ Ἐθνικοῦ μας ἡμερολογίου.

ΕΥΘΥΜΙΑ ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΟΥ
ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΟΣ ΜΑΙΑ
ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
Ἀναλαμβάνει τοκετοὺς κατ' οἶκον.
Οἰκία: Γεωργίου Τσίγγα

ΕΛΑΣΤΙΚΑ—ΑΕΡΟΘΑΛΑΜΟΙ
ΦΑΡΕΣΤΟΝ
Αὐτοκινήτων καὶ Τρακτέρ
ἀσυγκρίτου ποιότητος
Ἀντιπρόσωπος
ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ ΚΑΤΣΙΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ ΤΗΛΕΦ. 57

Ἡ συνέχεια τοῦ ΠΑΥΛΟΥ ΜΕΛΑ εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον μας.

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ: βοηθοὶ ξυλουργοῦ.
Πληροφορίαι παρὰ τοῦ Γεωργίου Κ. Μπάκη, Πολυγύρου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΡΑΒΕΛΛΟΣ
ΙΑΤΡΟΣ—ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ
Ἐγνατίας 87—Τηλ. 11473
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΙΧΟΣ

ΑΠΟ ΤΙΣ "ΣΤΡΟΦΕΣ,,

Κρατώντας ράκος τὸν ἀγχυλωτὸ σταυρὸ
ὁ μοιρόγραφτος Γερμανός,
σὰ νὰ τὸν κυνηγοῦσαν Ἐρινύτρωπὴ γενᾶτος,
κατέβηκε τὸν Βράχο τὸν ἱερό νύβς, τρεχᾶτος

Κι' ὡς ἔσβυσε τῆς μπότας ὁ ἦχος, ἡ Ἀθηνᾶ
στὸ Παρθενῶνα ἀνέβηκε, κι' ὀλόγυρά της
τὴ βουρκωμένη ἀπὸ χαρὰ πλανάει ματιά της
στὴ θάλασσα, στὸν κάμπο στὰ βουνά

ΟΡΕΣΤΗ ΛΑΣΚΟΥ

ΑΛΑΝΑΘΟΓΡΑΦΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Ἐλήφθησαν αἱ συνδρομαὶ τῶν κάτωθι φίλων ἀναγνωστῶν τῆς ἐφημερίδος μας, τοὺς ὁποίους εὐχαριστοῦμεν.

Μ. Παναγίας: οἱ κ.κ. Γ. Μάλλμας, Νικ. Τσούλιος.

Γιαννιτσῶν: ὁ κ. Σωτήριος Γκόγκος.

Πολυγύρου: ὁ κ. Παναγ. Μελετόπουλος.

Βεροίας: ὁ κ. Κωνστ. Βογιατζῆς,

Θεσ)νίκης: ὁ ἱερεὺς κ. Ἀθαν. Δαλιαναῖς.

Κομοτινῆς: ὁ κ. Πέτρος Τσιάτρας.

Βαρβάρος: ὁ κ. Μιχαὴλ Μιχαηλίδης.

Φούρκας: ἡ Σχολικὴ ἐφορεία.

Κασσάνδας: ὁ κ. Ἀρχύριος Γιαννακάρης.

Ν Πλαγίων: ὁ κ. Ἀθανάσιος Κυριακοῦ.

Σανῶν: ὁ κ. Ἰωάννης Ζαχαρᾶς.

Ἀθηνῶν: οἱ κ,κ Χριστος Φιλάνδρας, Μιχαὴλ Βογιατζάκης.

Χαλκίδος: ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης.

Γοματίου: ὁ κ. Γ. Μιχάκης καὶ Δασικὸς Συν)σμὸς.

Σταγείρων: οἱ κ.κ Σ. Βασιλειάδης, Δ. Βλάχος, Ἀστ. Μούτσικας, Ν, Μασμαρᾶς, Β Γ. Ἱππέκης, Κ. Παπ)τίνου, Ἰ. Τσακίρης, Ἱππ. Μούτσικας, Εὐάγγ. Φασούλας.

Νεοχωρίου: κ. Ἀναστ, Τάσιος.

Ἱερισσοῦ: οἱ κ. κ. Ἰ Βεργίνης, Ν. Κουισούπης. Δ. Παπαδημητρίου, Δ Παπαζαρίας, Σχολικὴ Ἐφορεία Κοινότης.

Στρατονίκης: οἱ κ,κ. Θεοχ. Σιώπης, Κων. Ἰσαναᾶς

Στρατωνίου: οἱ κ.κ. Νικ. Σγουρὸς, Νικ Μαυροδάρα, Εὐάγγ. Μωϋσῆς, Γ. Βασταμιὸς

Ὀλυμπιάδος: οἱ κ κ Γ Εὐαγγέλου, Σ. Παρασκευαδάκης, Στ. Μαγουνάκης, Δασικὸς Συν(σμὸς.

Ν. Ῥοδων οἱ κ κ, Δ. Καραμπλιᾶς, Ἰ Καλλίνικος, Διδες, Μαρία Ματσούκη, Σοφία Τσασιλίδου.

Οὐρανουπόλεως: ὁ κ Ἰωσὴφ Λεμονιάδης.

Ἀρναίας οἱ κ. κ Ἀλκ. Διαμαντοῦδης. Γ, Ἰ Ζωγράφος, Χρισιόδ. Ἀδαμίδης, Ἰ. Κυραστέργιος, Δ. Ξιουφης. Ἀθ Χριστιανὸς Ἱερεὺς Χρ, Ζωγράφος, Γ. Κριαρῆς, Λοικᾶς Μακρῆς.

Παλαιοχωρίου: ὁ κ. Δημ. Παπαγεωργίου.

Μεταγγιτσίου; ὁ κ. Ἀντ. Βλάχος.

Μ. Παναγίας: οἱ κ.κ. Π. Μπούμης, Ἄγγ. Κυργιάνης, Ἰωάν. Παπαγιάνης, Κων. Αὐγολούπης, Ἀθηνᾶ Σαραντάκου.

Μαδέμ Λάκκου: ὁ κ. Κων Κοιτάνης.

"ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ,,
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ
ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ: Ι.Δ.Ε.Ε.Τ Ω.Ε.

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἰδιωτῶν	δρχ. 60
Δήμων καὶ Κοινοτ.	» 150
Νομικῶν προσώπων	» 150
Τραπεζῶν Ἑταιριῶν	» 500
Ἐξωτερικοῦ (ἀεροπορικῶς)	δολλάρια 15

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Γενικὰ ζητήματα δωρεάν. Διακηρύξεις, πλειστηριασμοί τὸ χιλιοστόμετρον δρχ. 1.50, Διαφημίσεις 0.60.

Χειρόγραφα, δημοσιευόμενα ἢ μή, δὲν ἐπιστρέφονται

Ὑπεύθυνος: ΔΗΜ. Κ. ΚΟΥΤΣΗΣ

ΣΑΝ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

Η ΔΙΨΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Ἡ σημερινὴ μέρα μᾶς ὑπενθυμίζει τὴν πορεία ποὺ πῆρε τὸ ἔθνος ὁλάκαιρο πρὸς τὴν ἐλευθερία Καί στὸ τέλος τὴν κέρδισε Ὕστερα βέβαια ἀπὸ θυσίες καὶ ἀγῶνες πολλοὺς. Εἶναι βλέπετε ἄκριβὴ ἡ ἐλευθερία. Τὸ τραγούδησε καὶ ὁ ποιητὴς ὅταν μᾶς εἶπε, ὅτι γιὰ τὴν ἀπόκτησή της χρειάζεται «τῆς καρδιᾶ τὸ πύρωμα καὶ σίδια».

Ἀναλογίζομαι ὅμως, ὅτι καὶ σήμερα δυστυχῶς, στὸν 20ο αἰῶνα ὑπάρχουν λαοὶ ποὺ στεροῦνται τὸ δῶρο αὐτὸ τοῦ Θεοῦ, τὴν ἐλευθερία. Γι' αὐτὸ τὸ σημερινὸ σημείωμα θὰ τὸ ἀφιερώσουμε σὲ κάτι πρόσφατες εἰδήσεις ποὺ φθάνουν ἀπ' τὸ ἀνατολικὸ Βερολίνο.

Ἡ ἱστορία ἄρχισε στὸ Γαλύνικε, ἕνα χωριὸ στὰ βόρεια τοῦ Βερολίνου, μέσα στὸν Ἀνατολικὸ τομέα.

Μιὰ ὁμάδα ἀνθρώτων ἀποφάσισαν νὰ κερδίσουν τὴ λευτεριὰ τους μὲ κάθε θυσία. Στὴν περιοχὴ τους τὸ σιδερένιο παραπέτασμα ἀντιπροσωπεύονταν ἀπὸ διπλὸ συρματόπλεγμα μὲ ὁπλισμένη φρουρά Ἡ ἀπόδραση φαίνονταν ἀδύνατη. Τότε ἕνας χωρικὸς εἶπε τὴ δικὴ του γνώμη: Νὰ σκάψουν κάτω ἀπὸ τὴ γῆ.

Ὑπῆρχε ἕνα ἄδειο σπίτι σὲ ἀπόσταση ἕξη μέτρων ἀπὸ τὸ σύρμα. Ἄρχισαν νὰ σκάβουν κάτω ἀπὸ τὸν τοῖχο τοῦ ὑπογείου, στὸ ἀμμῶδες ἔδαφος. Τὸ σκάψιμο δὲν ἦταν δύσκολο, ἡ δουλειὰ ὅμως προχωροῦσε μὲ ἀργὸ ρυθμό, γιατὶ μόνο ἕνας χωροῦσε νὰ δουλεύη στὸ στενὸ τοῦνελ. Χρησιμοποιώντας τὴν κλασσικὴ τεχνικὴ τῶν Ἄγγλων αἰχμαλώτων, ποὺ δραπέτευαν ἀπὸ τὰ Γερμανικὰ στρατόπεδα τοῦ δευτέρου παγκοσμίου πολέμου, ἄφηναν ἕναν νὰ σκάβη καὶ οἱ ἄλλοι σκόρπιζαν τὸ χῶμα ἢ στήριζαν τὸ ἄνοιγμα μὲ ξύλινους πασσάλους. Ἔσκαβαν μόνο τὴ μέρα, ὥστε ὁ θόρυβος ἀπὸ τὴν κίνηση νὰ πνίγη τοὺς χτύπους τῆς ἀξίνας.

Ὕστερα ἀπὸ ἐπίμονη καὶ κουραστικὴ δουλειὰ κάτω ἀπὸ χίλιους δυὸ κινδύνους, τὸ τοῦνελ ἔρτασε μετὰ ἀπὸ δυὸ ἑβδομάδες σ' ἕνα πάρκο, 30 μέτρα μέσα στὸν γαλλικὸ τομέα τοῦ Δυτικοῦ Βερολίνου. Οἱ οἰκογένειες ποὺ συμμετεῖχαν στὸ σχέδιο, γλύστρησαν ἕνας—ἕνας στὸ σπίτι καὶ μαζεύτηκαν στὸ στενὸ ὑπόγειο. Ἦταν 28 ἄτομα μὲ τρία παιδιὰ καὶ μιὰ μισοπαράλυτη γυναίκα 71 χρόνων. Καθένας πῆρε στὰ χέρια μόνο ἕνα δέμα. Ὅταν ὅλα ἦταν ἕτοιμα, προχώρησε ἕνας ἄνδρας μπροστὰ νὰ ἐλέγξη, ἂν τὸ πέρασμα ἦταν ἐλεύθερο. Στὸ σῆμα του ἕνας—ἕνας οἱ ὑπόλοιποι φυγάδες προχώρησαν πρὸς τὴν ἐλευθερία.

Αὐτὴ εἶναι μιὰ ἀπὸ τὶς πολλὲς ἀληθινὲς ἱστορίες ποὺ ἔρχονται νὰ τονώσουν τὴν ἐλπίδα μας, γιὰ τὸ μέλλον τοῦ πολιτισμοῦ, ἀφοῦ ἡ λαχτάρα καὶ ἡ δίψα τῆς ἐλευθερίας ζῆ πάντα τόσο δυνατὴ μέσα στ' ἀνθρώπινα στήθη.

ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΤΑΣΙΟΣ

Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΗΣ 26ΗΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1962 ΚΑΙ Η ΕΘΝΙΚΗ ΕΝΟΤΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Τοῦ κ. Κωνστ. Σ. Ρεγγούκου
Διευ)τοῦ Ἐμπορ. Τραπέζης

Χαρὰν μεγάλην αἰσθάνεται σήμερον πᾶσα Ἑλληνικὴ ψυχὴ ἐπὶ τῇ ἀνατολῇ τῆς μεγάλης καὶ ἑορτίου ἡμέρας τῆς ἡμέρας τῆς ἐν ἡμέραις μείζονος τῆς ἡμέρας, ἥτις συγχαίνει πεντηκοστὴ ἐπέτειος τῆς ἐκπληρώσεως μιᾶς μεγάλης ἐθνικῆς προσδοκίας τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἥμισυς αἰῶν συμπληροῦται, ἀφ' ὅτου ἡ Θεσσαλονίκη, ἡ περικαλλὴς αὕτη καὶ προσφιλὴς τῆς Ἑλλάδος κόρη ἐπανῆλθε, μετὰ αἰῶνων ἀπουσίαν ἀγροίκῳ βίᾳ ἐπιβληθεῖσαν, ἐπανῆλθε, λέγω, εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς Ἐνδόξου Ἑλλάδος Μητρός.

Τὴν 26ην Ὀκτωβρίου 1912, ἑορτὴν τοῦ πολιούχου τῆς Θεσσαλονίκης Τροπαιοφόρου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου, ὁ ἔνδοξος Στρατηλάτης Κωνσταντῖνος ὁ Ἐλευθερωτὴς εἰσήρχετο εἰς τὴν πόλιν ταύτην ἐν θριάμβῳ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ πολλάκις ἤδη, κατὰ τὰς προλαβούσας ἡμέρας, νικηφόρου Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ Μόνον ὅστις ἔζων κατὰ τὴν εὔσημον ἐκείνην ἡμέραν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀναπολήσουν καὶ νὰ ἀναπαραστήσουν ἐν ἑαυτοῖς τὸν βαθύτατον ἐξ ἀγαλλιάσεως συγκλονισμόν, ὃν ἠσθάνθη πᾶσα Ἑλληνικὴ ψυχὴ ἐπὶ τῷ μεγάλῳ ἱστορικῷ γεγονότι. Θεσσαλονικεῖς καὶ Πανέλληνες ἐλεύθεροι καὶ ὑπόδουλοι ἔτι βιοῦντες ἐν τῷ ἑλληνικῷ χώρῳ ἢ ἐν διασπορᾷ, πάντες ἑνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ ἀνέπεμψαν ἐκ βαθέων εὐχαριστήρια τῷ Θεῷ, τῷ καταξιώσαντα αὐτοῖς νὰ ἴδουν τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς τόσον ποθητῆς ταύτης καὶ μακραίωνος ἐθνικῆς προσδοκίας.

Ἡ Θεσσαλονίκη καὶ μετ' αὐτῆς ἡ Μακεδονία, τὸ ἀρχαιόθεν ἀναπόσπαστον τοῦτο τμῆμα τοῦ Ἑλληνικοῦ χώρου ἐπανήρχετο καὶ πάλιν πολιτικῶς εἰς τὴν κρατικὴν ἑνσωμάτωσιν πρὸς τὴν λοιπὴν Ἑλλάδα καὶ ἔπαυον νὰ διατελοῦν ἔκθετοι εἰς τὴν βουλιμίαν ἐκείνων οἵτινες, εὐθὺς ἀμέσως, ἔδειξαν τὰς ἁρπακτικὰς αὐτῶν τάσεις, δι' ἃ ἔτι μωρήθησαν διὰ σκληρότατου μαθήματος, ὅπερ ὁ Κωνσταντῖνος μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς.

Ἐν τούτοις, πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ, ὅτι παρὰ τὴν ἱστορικὴν ἀλήθειαν καὶ παρὰ τὰ ἀκλόνητα πλέον τεκμήρια, τὰ ὁποῖα ὑφίστανται σήμερον ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἀδιαφεισλονίκητον Ἑλληνικότητα τῆς Μακεδονίας ἀπ' ἀρχαιοτάτων χρόνων ἐξ ἐπόψεως ἐθνολογικῆς, βέβαιον εἶναι ὅτι οὐδέποτε οἱ Βόρειοι τῆς Ἑλλάδος, ἐγγὺς καὶ ἀτώτεροι, γείτονες ἔπαυσαν νὰ ἐπιβουλεύωνται τὸ τμῆμα τοῦτο τῆς Ἑλλάδος. Ἡ περικαλλὴς Νύμφη τοῦ Θερμαϊκοῦ καὶ τοῦ Αἰγαίου Πελάγους ἡ μεγάλη σημασία, ἀποτελοῦν κάρφος ἐν τοῖ ὀφθαλμοῖς ὅλων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι δὲν ἀρκοῦνται εἰς τὰ ἴδια, —περὶ ὧν μάλιστα θὰ ἠδύναντο νὰ ἐγερθοῦν δίκαια ἄλλοθεν διεκδικήσεις,—ἀλλὰ ἐποφθαλμιοῦν τὰ ἀλλότρια, μεθ' ὧν οὐδένα οἱασδήποτε φύσεως ἔχουν ἱστορικὸν ἢ πραγματικὸν σύνδεσμον.

Ἐπεστρατεύθησαν, κατὰ διαφόρους ἐποχάς, διάφοροι Φαλμεράϋερ, ἀνιστόρητοι ἢ ἀσυνείδητοι, οἵτινες,—πολλάκις δι' ἐξωνημένων καλόμων, —ὑπεστήριξαν ὅτι ἡ Μακεδονία δὲν ὑπῆρξεν Ἑλληνική Καὶ νῦν ἔτι, παρὰ τὰς ἐργασίας τῶν Παπαρρηγοπούλου Χατζηδάκι καὶ Κεραμοπούλου, οἵτινες ἀνέτρεψαν ὡς χαρτίνους πύργους τοὺς σχετικοὺς ἰσχυρισμούς, καταβάλλεται προσπάθεια νὰ πεισθοῦν οἱ τὰ πράγματα ἀγνοοῦντες ὅτι ὄντως ὑφίσταται «Μακεδονικὸν ζήτημα», ἀποβλέπον εἰς τὴν ἵδρυσιν κεχωρισμένου τῆς Ἑλλάδος Μακεδονικοῦ κράτους.

Ἐξανίσταται ὄντως καὶ ἀγανακτεῖ κάθε ψυχὴ Μακεδόνος ἐπὶ τῇ ἀνιέρῳ ταύτῃ προσπαθείᾳ. Διότι ἡ ψυχὴ τοῦ κάθε Μακεδόνος ἔχει πλήρη καὶ βαθυτάτην συναίσθησιν τῆς ἑλληνικῆς ἑνότητος, ἥτις συνδέει αὐτὴν ἀναποσπάστως μετὰ τῶν λοιπῶν Ἑλλήνων. Καὶ εἶναι ὄντως ἡ συναίσθησις αὕτη περὶ ὑπάρξεως ἐθνικῆς ἑνότητος τὸ κυριώτερον καὶ τὸ μεγαλείτερον τεκμήριον, ὅτι βεβαίως ὑφίσταται ἡ ἑ ότης αὕ η. Τό ὅμαιμον, τὸ ὁμόγλωσσον, τὸ ὁμόθρησκον καὶ τὸ ὁμότροπον ἀποτελοῦν ἀσφαλῶς συνιστώσας τῆς ἐθνικῆς ἑνό ητος, ἀνέκαθεν ὑπάρξαντα μεταξὺ Μακεδόνων καὶ λοιπῶν Ἑλλήνων. Τούτων ὅμως πάντων ὑπερέχει ἡ συναίσθησις περὶ ἑνότητος, περὶ ἧς ἀνωτέρω γίνεται λόγος, χαρακτηριζομένη καὶ διὰ τοῦ κατωτέρω λαϊκοῦ ἄσματος:
«Εἶμαι Ἕλλην' τὸ κουχῶμαι
Ξέρω τὴν καταγωγήν μου
Η Ἑλληνικὴ ψυχὴ μου
Ἐλευθέρα πάντα ζῆ».

Ὁ κάθε λοιπὸν Μακεδών, συναισθανόμενος βαθύτατα τὸν ἑνωτικὸν σύνδεσμον, ὅστις τὸν συνδέει μετὰ τῶν λοιπῶν Ἑλλήνων ἀδελφῶν ἐν πᾶσι, διακηρύσσει τοῦτο μεγαλοφωνότατα καί, φυλάσσων ἀγρύπνους φυλακὰς εἰς τὰς ἐπιλήξεις τῆς πατρίδος, εἶναι ἕτοιμος νὰ ὑποδεχθῇ δεόντως τὸν κάθε ἐπιβουλευόμενον τὸ τιμιώτερον αὐτοῦ καύχημα, ἤτοι τὴν Ἑλληνικὴν αὐτοῦ ἐθνότητα καὶ καταγωγήν.

Ἐν τῇ διαδρομῇ τῶν αἰώνων ἐνεφανίσθησαν πολλοὶ παραχαρᾶκται τῆς ἱστορικῆς ἀληθείας καὶ κιβδηλοποιοί. Ἐνεφανίσθησαν ἀσυνείδητοι κάλαμοι καὶ πνευματέμποροι ἐξωνημένοι Καὶ φεῦ! ἐνεφανίσθησαν καὶ μητραλοῖαι τὴν ἰδίαν πατρίδα προδίδοντες Εἰς τὴν περίπτωσὶν μας δὲν λείπουν, δυστυχῶς, οἱ κακοποιοὶ ὅλων τῶν ἀνωτέρω εἰδῶν παλαιότεροι καὶ σύγχρονοι.

Ἐν τούτοις, ἡ περὶ ἐθνικῆς ἑνότητος συναίσθησις πάντων τῶν Ἑλλήνων,—ἐκτὸς τῶν μητραλοιῶν,—εἶναι τὸ ἄριστον τεῖχος καὶ τὸ ἰσχυρώτατον ὀχύρωμα, ἐφ' οὗ ἐθραύσθησαν καὶ μέλλουν νὰ θρυμματισθοῦν καὶ ἀποσαθρωθοῦν ὅλαι αἱ ἐπιβουλαὶ καὶ ὅλαι αἱ πλοκαὶ καὶ τὰ τεχνάσματα τῆς ἀδικίας καὶ τῆς βουλιμίας. Πάντως οἱ Ἕλληνες, Μακεδόνες, Θεσσαλοί, Ἠπειρῶται, Θρᾶκες, Στερεοελλαδῖται, Πελοποννήσιοι καὶ Νησιῶται ἀπέδειξαν ἤδη πολλάκις καὶ εἶναι ἕτοιμοι ν' ἀποδείξουν, ἀνὰ πᾶσαν στιγμήν, ὅτι ὅταν ὁμιλοῦν περὶ ἐθνικῆς αὐτῶν ἑλληνικῆς ἑνότητος δὲν κάμνουν ἐλαφρὰν φιλολογίαν, ἀλλ' ἐκφράζουν τὴν βαθυτάτην αὐτῶν πεποίθησιν καὶ τὸ μυχιαίτατον αὐτῶν συναίσθημα.

Κατὰ τὴν ἑόρτιον ταύτην ἐπέτειον τῆς ἡμέρας, ἡ ὁποία ὑπῆρξε διὰ τὴν Θεσσαλονίκην καὶ τὴν Μακεδονίαν ἀπαρχὴ νέας ἑλληνικῆς ἐν ἐλευθερίᾳ ζωῆς, ἄς ἐμπνευσθῶμεν ὅσα αὕτη δύναται νὰ μᾶς διδάξῃ. Ἂς ἔχωμεν δέ τὴν βεβαιότητα ὅτι, ἐφ' ὅσον στοιχοῦμεν εἰς τὰς παραδόσεις τοῦ Ἔθνους μας καὶ κατέχομεν στερεῶς τὴν ἱερὰν ἡμῶν ἐθνικὴν κληρονομίαν, ὄχι μόνον δὲν ἔχομεν νὰ φοβηθῶμεν ἐκ μέρους οἱουδήποτε τὸ παραμικρόν, ἀλλὰ καὶ θὰ βαδίζωμεν διαρκῶς πρὸς τὴν δόξαν, δι' ἣν τὸ ἔθνος ἡμῶν τυγχάνει προωρισμένον καὶ ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐν πολέμῳ ἀπὸ Θεοῦ.

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΩΝ

Διὰ τῆς ὑπ' ἀρίθμ. 114) 1962 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Χαλκιδικῆς ἐτροποποιήθησαν τὰ ὑπ' ἀρίθμ. 3 καὶ 37 περίοδος 4η ἄρθρο τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Μουσικογυμναστικοῦ Ὁμίλου Στρατονίκης ὁ «ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ».

Ὁ Πληρεξούσιος Δικηγόρος
ΔΗΜ. ΞΙΟΥΦΗΣ

Διὰ τῆς ὑπ' ἀρίθμ. 117) 1962 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδεκείου Χαλκιδικῆς, ἐτροποποιήθησαν τὰ ὑπ ἀριθμ 3, 5, 22 παρ. ε, 25 παρ. ε, 40 καὶ 48 ἄρθρα τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Μουσικογυμναστικοῦ Ὁμίλου Ἀρναίας ὁ «ΑΠΟΛΛΩΝ.»

Ὁ Πληρεξούσιος δικηγόρος
ΔΗΜ. ΞΙΟΥΦΗΣ

Διὰ τῆς ὑπ' ἀρίθμ. 116) 1962 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Χαλκιδικῆς ἐτροποποιήθησαν τὰ ὑπ' ἀριθμ. 3 καὶ 48 ἄρθρα τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Μουσικογυμναστικοῦ Ὁμίλου Στρατωνίου τὰ «ΜΕΤΑΛΛΕΙΑ ΚΑΣΣΑΝΔΡΑΣ».

Ὁ Πληρεξούσιος Δικηγόρος
ΔΗΜ. ΞΙΟΥΦΗΣ

Διά τῆς ὑπ' ἀριθμ. 115) 1962 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Χαλκιδικῆς, ἐτροποποιήθησαν τὰ ὑπ' ἀριθμ. 3 καὶ 49 ἄρθρα τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Ἀθλητικοῦ Συλλόγου Παλαιοχωρίου ὁ «ΑΡΗΣ»

Ὁ Πληρεξούσιος Δικηγόρος
ΔΗΜ. ΞΙΟΥΦΗΣ

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΟΥ

ΑΙ ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ ΓΕΩΡΓΩΝ

Πληροφορούμεθα ἁρμοδίως ὅτι εἰς τοὺς κατὰ τόπους ἀνταποκριτὰς Γεωρ. Ἀσφαλίσεων ἀπεστάλη ἡ ὑπ' ἀριθ. 73884)62 ἐγκύκλιος τοῦ ΟΓΑ διὰ τῆς ὁποίας παρακαλοῦνται οὗτοι ὅπως ἀποστείλουν εἰς τὰ οἰκεῖα εἰρηνοδικεῖα ὅλας τὰς εἰς χείρας των ὑπαρχούσας αἰτήσεις συνταξιοδοτήσεως τῶν συμπληρωσάντων κατὰ τὸ ἔτος 1961 τὸ 65 ἔτος γεννηθέντες μέχρι τοῦ 1896 ὡς καὶ τῶν συμπληρούντων κατὰ τὸ τρέχον ἔτος 1962 τὸ 65ον ἔτος ἤτοι τῶν γεννηθέντων τὸ ἔτος 1897.

Ἐπὶ πλέον διευκρινίζεται ὅτι δὲν θὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ πληρωμὴ τῶν συντάξεων κατὰ τὸ Α! τρίμηνον τοῦ ἔτους 1963 ἐὰν δὲν ὑποβληθοῦν αἱ ἀποφάσεις συντάξεως μέχρι τῆς 20—11—62.

ΕΛΕΥΘΕΡΑ Η ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ ΚΑΠΝΟΥ ΕΙΣ ΚΑΠΝΟΠΑΡΑΓΩΓΙΚΑ ΧΩΡΙΑ

Πληροφορούμεθα ὅτι ἀπεφασίσθη ὅπως ἀφεθῇ ἐλευθέρα ἡ καλλιέργεια καπνοῦ εἰς τὰ καπνοπαραγωγικὰ χωριά. Οὕτω ὑπολογίζεται ὅτι ἡ παραγωγὴ καπνοῦ θὰ ἀνέλθη κατὰ τὸ 1963 εἰς 130000 τόννους ἔναντι 90.000 τόννων τοῦ 1962. Ἡ ἀπαγόρευσις τῆς καπνοκαλλιεργείας ἐξακολουθεῖ ἰσχύουσα διὰ τὰς περιφερείας εἰς τὰς ὁποίας δὲν ἐκαλλιεργεῖτο μέχρι τοῦδε ὁ καπνός.

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΒΑΜΒΑΚΟΣ

Ἐνεκρίθη ἡ χρηματοδότησις τῆς ΚΥΔΕΠ διὰ τὴν συγκέντρωσιν συσπόρου καὶ ἐκκοκισμένου βάμβακος ἐσοδείας 1962 πρὸς ἐνεχυρίασιν καὶ ἀπὸ κοινοῦ πώλησιν, ἐφ' ὅσον ἡ ΚΥΔΕΠ ἐξουσιοδοτηθῇ πρὸς τοῦτο ἀπὸ τῶν παραγωγῶν. Τὴν σχετικὴν ἐργασίαν συγκεντρώσεως κ.λ.π. θὰ ἐνεργήσουν αἱ κατὰ τόπους ΕΓΣυν)μῶν.

Η ΕΠΙΔΟΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΒΑΜΒΑΚΟΣ 1962

Πληροφορούμεθα ὅτι παρὰ τῶν ὑποκαταστημάτων Α.Τ.Ε. τοῦ Νομοῦ μας ἤρχισεν ἡ καταβολὴ τῆς ἐπιδοτήσεως τσῦ βάμβακος παραγωγῆς 1962.

ΤΑ ΧΡΕΗ ΤΩΝ ΑΓΡΟΤΩΝ

Εἰς τὰς ἡμερησίας ἐφημερίδας ἀνεγράφη ὅτι ὁ ὑποδιοικητὴς τῆς ΑΤΕ κ. Μομφεράτος δι' ὑπομνήματος πρὸς τὴν κυβέρνησιν προέτεινεν τὸν διακανονισμὸν τῶν ἀγροτικῶν χρεῶν εἰς ἐτησίας δόσεις ἀναλόγως τοῦ χρέους τοῦ εἰσοδήματος. Τὸ ὑπόμνημα προβλέπει ὅτι τὸ 20ο)ο τῶν 250.000 ὀφειλετῶν παραγωγῶν θὰ ἐξοφλήση τὸ χρέη των ἐντὸς 1—2 ἐτῶν, τὸ 70ο)ο μετσξὺ 2—6 ἐτῶν καὶ τὸ 10ο)ο ἐντὸς 6—10 ἐτῶν.

ΠΛΑΣΜΑΤΙΚΑ ΔΑΝΕΙΑ

Τὰ ὑποκαταστήματα τῆς ΑΤΕ διετάχθησαν ὅπως χορηγοῦν πλασματικὰ δάνεια διὰ τὰ καπνὰ ἐσοδείας 1962

ΕΠΙΔΟΤΗΣΙΣ ΒΑΜΒΑΚΟΠΑΡΑΓΩΓΩΝ

Πληροφορούμεθα ὅτι ἡ τυχὸν ἐγκριθησομένη ἐπιδότησις καλλιεργείας βάμβακος διὰ τὸ ἔτος 1963, θὰ χορηγηθῇ μόνον εἰς τοὺς καλλιεργητὰς οἱ ὁποῖοι θὰ ἐφοδιασθοῦν αὐτοπροσώπως μὲ βαμβακόσπορον σπορᾶς ἐκ τοῦ διατεθησομένου ὑπὸ τῆς Κ.Υ.Δ.Ε.Π. διὰ τῶν Ἑνώσεων Γεωργικῶν Συν)μῶν.

Η ΕΠΙΔΟΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΜΗΔΙΚΗΣ

Σχετικῶς μὲ τὴν ἀποφασισθεῖσαν ἐπιδότησιν τῶν ξηρικῶν καλλιεργειῶν Μηδικῆς διὰ ποσοῦ 80 δραχ. κατὰ στρέμμα, πληροφορούμεθα ὅτι αὕτη θὰ καταβληθῇ μόνον διὰ τὰς ξηρικὰς καλλιεργείας τὰς σπαρείσας κατὰ τὴν ἄνοιξιν τοῦ τρέχοντος ἔτους, ἤτοι κατὰ τοὺς μῆνας Μάρτιον Ἀπρίλιον καὶ Μάϊον ὡς καὶ ἐκείνας ποὺ θὰ σπαροῦν κατὰ τοὺς μῆνας Σεπτέμβριον Ὀκτώβριον καὶ Νοέμβριον. Ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ θὰ καταβληθῇ ἐπιδότησις εἰς μηδικοκαλλιέργειαν ἐπὶ ποτιστικῶν ἐδαφῶν. Ἐπιδοτήσεως θὰ δικαιωθοῦν μόνον οἱ λαβόντες σπόρον μηδικῆς ἐκ κρατικῆς σποροπαραγωγῆς.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Αἱ Ἀγροτικαὶ Φυλακαὶ Κασσάνδρας προκηρύσσουσι πρόχειρον μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ἐγγράφων προσφορῶν ἐνεργηθησόμενον ἐν ταῖς Ἀγροτικαῖς Φυλακαῖς Κασσάνδρας καὶ ἐν τοῖς Γραφείοις αὐτῶν τὴν 31ην Ὀκτωβρίου 1962 ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 10—12 π. μ. δι' ἀνάδειξιν μεταφορέως 150 000 χιλ)μων καυσοξύλων διὰ τὰς ἀνάγκας αὐτῶν.

Οἱ ὅροι τοῦ διαγωνισμοῦ εἰσὶ κατατεθειμένοι εἰς τὰ Δημαρχιακὰ Κατ)τα Θεσ)νίκης, Ν. Μουδανιῶν καὶ Πολυγύρου, εἰς τὰ Κοινοτικὰ Κατ)τα Κασσάνδρας καὶ Τριγλίας τὰ Γραφεῖα τῶν Ἐπανορθωτικῶν Φυλακῶν Θεσ)νίκης, τῶν Ἐγκληματικῶν Φυλακῶν Ἑπταπυργίου Θεσ)νίκης καὶ εἰς τὰ ταιαῦτα τῶν Ἀγροτικῶν Φυλακῶν Κασσάνδρας, ὧν οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνωσι γνώσιν αὐτῶν καθ' ἑκάστην καὶ κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας.

Ἐν Κασσάνδρᾳ τῇ 22—10—62
Ὁ Διευθυντὴς τῶν Φυλακῶν
Ε. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἡ συνέχεια «ΣΙΘΩΝΙΑ» τοῦ κ. Χρ. Μουχτάρη θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὸ ἑπόμενον φύλλον μας.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ἐκτίθεται εἰς δευτέραν φανερὰν ἐπαναληπτικὴν πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν, ἐνεργηθησομένην ἐν Ἱερισσῷ (καὶ εἰς τὸν συνήθη τόπον τῶν Δημοπρασιῶν) τὴν 4ην τοῦ Μηνὸς Νοεμβρίου ἔτους 1962 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἡ διὰ πέντε ἔτη ἐκμίσθωσις τοῦ Τουριστικοῦ Περιπτέτου Κοινότητος Ἱερισσοῦ.

Δικαίωμα συμμετοχῆς ἔχουσι ἐντόπιοι καὶ ξένοι μὴ δημόται τῆς ἡμετέρας Κοινότητος.

Ἵνα λάβῃ τις μέρος εἰς τὴν δημοπρασίαν δέον νὰ προσκομίση Γραμμάτιον Ταμείου Παροκαταθηκῶν καὶ δανείων ἐκ δραχμ. 2.000.

Οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι πλείονας πληροφορίας παρὰ τῆς Κοινότητος καὶ τῆς Σης Νομαρχίας Χαλ)κῆς.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
ΠΕΡ. ΒΕΡΓΙΝΗΣ

ΚΩΝ)ΤΙΝΟΣ ΧΡ. ΤΖΕΛΕΠΗΣ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ
Ἐπιμελητὴς Δημοτικοῦ Νοσοκομείου
πλατεῖα Ἀριστοτέλους 7

ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΑΙ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Πρὸς
Τὴν δ)νσιν
τῆς ἐφημερίδος
«Φωνὴ τῆς Χαλ)κῆς»
Πολύγυρον

Θέμα: Ἡ ἀποπεράτωσις σχολικοῦ κτιρίου.

Εἰς τό φύλλον ὑμῶν τῆς 30.9.62 συνηγορεῖτε ὑπέρ τῆς διαθέσεως τῆς ἀναγκαίας πιστώσεως διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ ἡμιτελοῦς κτιρίου τοῦ δημοτικοῦ σχολείου Ἀμμουλιανῆς.

Ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, ὑπ' ὄψιν τοῦ ὁποίου ἐτέθη τὸ δημοσίευμα, μᾶς παρέχεται ἡ πληροφορία ὅτι ἡ ἀνέγερσις ἢ ἀποπεράτωσις τῶν διδακτηρίων θὰ πραγματοποιῆται ἐφεξῆς ὑπὸ τοῦ νεοϊδρυθέντος ὀργανισμοῦ ἀνεγέρσεως διδακτηρίων, βάσει προγράμματος τό ὁποῖον θά καταρτισθῆ λίαν προσεχῶς.

Ὁ Ὑφυπουργὸς
Α. ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10—10—62
Πρὸς
Τὴν Ἐφημερίδα
«Φωνὴ τῆς Χαλκιδικῆς»
Πολύγυρος

Θέμα: Αἱ κοινωνικαὶ ἀσφαλίσεις.

Εἰς τὸ φύλλον ὑμῶν τῆς 7—10—62 ἀναφερόμενοι εἰς τὸ θέμα τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων, ὑπογραμμίζετε ἰδιαιτέρως τὴν ἀνάγκην ὅπως ὀργανωθῆ πληρέστερον ἡ διὰ τὰ Μεταλλεῖα πραγματοποιηθεῖσα ἰσχάτως ἐπέκτασις τοῦ κλάδου ἀσθενείας, ὥστε διὰ τὴν ἰατρικὴν περίθαλψιν τῶν χιλίων ἠσφαλισμένων τῶν Μεταλλείων Βάβδου νὰ μὴ διατίθεται μόνον «ἓν δεύτερον Ἰατροῦ», δοθέντος ὅτι, ὡς γράφετε, ἐπεφορτίσθη διὰ τὴν περίθαλψὶν των ὁ κοινοτικὸς ἰατρὸς Βάβδου.

Ἐπὶ τούτοις, αἱ ἁρμόδιαι διευθύνσεις τοῦ ΙΚΑ, ὑπ' ὄψιν τῶν ὁποίων ἐτέθη τὸ δημοσίευμα, μᾶς παρέχουν τὰς κάτωθι πληροφορίας:

1.—Ὁ κοινοτικὸς ἰατρὸς Βάβδου ὑποχρεοῦται νὰ διαθέτη διὰ τοὺς ἐργάτας Βάβδου ἴσον χρόνον πρὸς ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον διαθέτει καὶ διὰ τοὺς ἀγρότας.

Τοῦτο, ἄλλωστε, τονίζεται, ἐπιβάλλουν καὶ αἱ ἀπὸ 10—6—61 συμβάσεις τῶν Ὑπουργείων Ἐργασίας, Γεωργίας καὶ Κοινωνικῆς Προνοίας ἀφ' ἑνὸς καὶ ΙΚΑ ἀφ' ἑτέρου, αἵτινες καὶ ἐγένοντο βάσει τοῦ νόμου 3487.

2.—Ἡ ὡς ἄνω ὑφισταμένη κατάστασις θὰ ἰσχύση μέχρις ὅτου καταγγελθοῦν αἱ συμβάσεις, καθ' ὅσον τὸ Ἵδρυμα εἰς οὐδεμίαν ἄλλην ἐνέργειαν, ἐν προκειμένῳ, δύναται νὰ προέλθη.

Ὁ Ὑφυπουργὸς
Α. ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24—10—62
Πρὸς
Τὴν διεύθυνσιν
Τῆς ἐφημερίδος
Φωνὴ τῆς Χαλκιδικῆς
Πολύγυρον

Θέμα: Ἡ μεταφορὰ τοῦ ὑποκαταστήματος ΙΚΑ εἰς Στρατονίκην.

Εἰς τὸ φύλλον ὑμῶν τῆς 14.10.62 δημοσιεύετε ἀναφορὰ τῆς Ἑνώσεως Μεταλλωρύχων Στρατωνίου ἐν σχέσει μὲ τὴν ἐπιδιωκομένην, ἐκ μέρους τοῦ Σωματείου Μεταλλωρύχων Στρατονίκης «Ἡ Ἀναγέννησις», μεταφορὰν τοῦ τοπικοῦ ὑποκαταστήματος ΙΚΑ εἰς Στρατονίκην.

Ὑπὸ τοῦ ΙΚΑ ὑπ' ὄψιν τοῦ ὁποίου ἐτέθη τό δημοσίευμα, μᾶς παρεσχέθη ἡ πληροφορία ὅτι εὐθὺς ὡς ἔλαβε γνῶσιν τοῦ θέματος ἐζήτησε σχετικὸς πληροφορίας ἀπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ὑποκαταστήματος.

Πάντως, ὡς προτείθεται οἱανδήποτε ἐνέργεια ἐν προκειμένῳ δέον νὰ τύχη προηγουμένως τῆς ἐγκρίσεως τοῦ Κέντρου, τό ὁποῖον, σημειωτέον, εἰς παρομοίας περιπτώσεις, ἐξετάζει τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐξυπηρετουμένων ἠσφαλισμένων τόσον εἰς τὴν μίαν ὅσον καὶ τὴν ἑτέραν πόλιν.

Ὁ Ὑφυπουργὸς
Α. ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

Ἡ Ἱστορικὴ καὶ Λαογραφικὴ Ἑταιρεία Χαλκιδικῆς θὰ πραγματοποιήσῃ καὶ ἐφέτος σειρὰν διαλέξεων εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Ἑταιρείας Μακεδονικῶν Σπουδῶν, ὡς ἑξῆς:

1) Τὴν 4ην Νοεμβρίου ἐ.ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11ην π.μ. μὲ ὁμιλητὴν τὸν κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ ΓΕΩΡΓΟΥΛΗΝ, διευθυντὴν διδασκαλείου Μέσης Ἐκπαιδεύσεως καὶ θέμα: «Η ΑΙΩΝΙΑ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΣ ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ». 2) Τὴν 11ην Νοεμβρίου ἐ.ἔ. Κυριακήν, ὥραν 11ην π.μ. μὲ ὁμιλητὴν τὸν κ. ΓΕΩΡΓΙΟΝ ΚΟΡΝΟΥΤΟΝ, διευθυντὴν γραμμάτων καὶ Τεχνῶν τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ θέμα: «ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΕΙΣ ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ» καὶ 3) Τὴν 18ην Νοεμβρίου ἐ.ἔ. Κυριακὴν καὶ ὥραν 11ην π.μ. μὲ ὁμιλητὴν τὸν κ. ΣΤΕΦΑΝΟΝ ΚΟΤΣΙΑΝΟΝ, δικηγόρον, πρώην βουλευτὴν Χαλκιδικῆς καὶ θέμα: «Η ΑΠΟΝΟΜΗ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΕΝ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ ΕΠΙ ΤΟΥ ΡΚΟΚΡΑΤΙΑΣ».

Σειρὰ διαλέξεων προγραμματίζεται καὶ διὰ τοὺς Δήμους καὶ κοινότητας τῆς Χαλκιδικῆς, αἱ ὁποῖαι θ' ἀναγγελθοῦν ἐν καιρῷ.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος Πορταριᾶς τοῦ Νομοῦ Χαλκιδικῆς διακηρύττει ὅτι: τὴν 10ην του μηνὸς Νοεμβρίου 1962, ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 11—12 π.μ. διενεργηθήσεται, εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Τ.Υ.Δ.Κ. Νομοῦ Χαλκιδικῆς (Νομαρχιακὸν Κατάστημα), μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς δι' ἔνσφραγίστων προσφορῶν διὰ τὴν ἀνάδειξιν προμηθευτοῦ ἑνὸς Πετρελαιοκινητῆρος ἰσχύος 33 HP, καὶ μιᾶς στροβιλοφόρου ἀντλίας βαθέων φρεάτων (πομόνα). Προϋπολογισμὸς δαπάνης 108.000 δραχ. Οἱ ὅροι λεπτομερῶς εἰσὶν κατατεθειμένοι εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Τ.Υ.Δ.Κ. Νομοῦ Χαλκιδικῆς καὶ γραφεῖον τῆς Κοινότητος.

Εἰς τὸν διαγωνισμὸν γίνονται δεκτοί Ἕλληνες Βιοτέχναι, Τεχνικὰ γραφεῖα, Ἐμπορικαὶ Ἑταιρίαι ἢ ἐργοστάσια ὑπὸ τὰς νομίμους προϋποθέσεις.

Ἐν Πορταριᾷ τῇ 22—10—62
Ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος
ΔΗΜ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΡΑΣ

ΔΕΝ ΕΟΡΤΑΖΕΙ

Ὁ κ. Ἀργύριος Γ. Σχοινᾶς ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ του ἑορτῇ δὲν ἑορτάζει.

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κασ)ρείας κ. κ. ΣΥΝΕΣΙΟΥ

Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος

νεκρᾶς θυγατρὸς τοῦ Ἰαείρου λέγει ὁ ἱερὸς Εὐαγγελιστής. Μὰ ἐπιστρέφει ὅτι ἔχει φύγει καὶ ζῇ ἀκόμα καὶ ὄχι ὅτι ἔχει καταστραφῆ παιδὶ γιὰ πάντα.

Πόσο παρηγορεῖ τὸν πενθοῦντα πιστὸ ἡ ἐμπιστοσύνη στὰ ὅσα μὲ τὸ λόγο καὶ τὰ ἔργα του μᾶς διδάσκει ὁ Χριστός! Πόσο γλυκαίνει τὰ δάκρυα ὅλων ὅσοι θρηνοῦν γιὰ τὸ θάνατο κάποιου ἀγαπημένο του προσώπου ποὺ βούλιαξε μέσα στοὺς βυθοὺς τοῦ θανάτου! Θὰ ἀναφέρω γιὰ παράδειγμα τὰ λόγια μιᾶς Χριστιανικῆς μητέρας ποὺ ἔκλαιγε γιὰ τὴν παιδαμένη κόρη της: «Παιδί μου, μπορεῖς νὰ χαρῇς ἀκόμα τόσα καὶ τόσα πράματα στὴ ζωὴ αὐτή [illegible] χαρῇς ὅλα ἐκεῖνα [illegible] ὁ καλὸς Θεὸς ἔχει βάλει τὸ χαμόγελό του. Τὰ ἀναλόγραμμα βουνὰ ποὺ ὁ ἥλιος χρυσοπορφυρώνει μὲ τὸ ἡλιόγερμα. Τὰ ποτάμια ποὺ κυλοῦν μέσα στὶς κατάπρασινες ὄχθες των. Τ[illegible] ραγδένια περιγιάλια. Ἀλλά, παιδί μου, ἂν ὁ καλὸς Θεὸς ἔχη στολίσει μὲ τόσες ὤμορφες ζωγραφὲς τὴ φυλακὴ μας ἐδῶ στὴ γῆ, μὲ τί ἄραγε θαύματα θὰ ἔχη στολίση τὸ οὐράνιο παλάτι τῶν ἐκλεκτῶν του; Λυποῦμαι ποὺ μὲ ἄφησες μόνη μέσα στὴ φυλακὴ τοῦ κόσμου τούτου. Παρηγοροῦμαι ὅμως μὲ τὴν ἐλπίδα, ὅτι ἀπολαμβάνεις τώρα στὸ αἰώνιο παλάτι τῆς ζωῆς»

Τοῦτες οἱ γραμμὲς δὲ γράφοντι γιὰ νὰ πιστέψουν οἱ ἄπιστοι ἀλλὰ γιὰ νὰ στηριχθοῦν οἱ πιστοί. Γι' αὐτὸ καὶ τὰ ἐπιχειρήματά μου εἶναι ἁπλᾶ καὶ στηριγμένα πάνω στὶς ἀγάπες καὶ τοὺς φόβους μας καὶ πάνω στὰ ἔργα τοῦ Χριστοῦ. Ὅλοι οἱ πιστοὶ πιστεύουμε στὴν ἀθανασία τοῦ πνεύματός μας. Μὰ ἡ πίστις αὐτὴ πρέπει νὰ γίνῃ δυνατὴ πίστις τῆς καρδιᾶς μας. Μόνο τότε ὁ θάνατος κάποιου προσφιλοῦς μας δὲ θὰ μᾶς πληγώνη θανάσιμα. Μόνο τότε τὸ φθάσιμο πρὸς τὸ τέλος τῆς ζωῆς μας θὰ εἶναι πλημμυρισμένο ἀπὸ τὴν γλυκειὰ μελαγχολία ποὺ ἔχει ὁ ταξιδιώτης, ὅταν φθάνουν οἱ παραμονὲς τοῦ ταξιδιοῦ. Καὶ ὄχι μὲ τὴν φρικτὴ ἀπελπισία τοῦ θανατοποινίτου ποὺ ὁδηγεῖται στὸν τόπο τῆς ἐκτελέσεως.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Περὶ τῶν ἐκτελεσθέντων ἐν τῷ Νομῷ Χαλκιδικῆς ἔργων κατὰ τὸ τρίμηνον Ἰουλίου—Σ)βρίου 1962.

Τὸ συνολικὸν ποσὸν τῶν διατεθεισῶν πιστώσεων κατὰ τὸ τρίμηνον τοῦτο ἀνῆλθεν εἰς δραχμὰς 3.974.579

Α.' Ἐκ τοῦ προϋπ)σμοῦ δημοσίων ἐπενδύσεων.

1. Διὰ τὰ ἐν τῷ γεωργικῷ Σταθμῷ Χαλ)κῆς ἐκτελούμενα ἔργα καὶ προμήθειαι δρχ. 241.527.

2. Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ προγραμ. ΜΚΕ. δρχ 27.426.

3. Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ προγραμ. Μ.Ε.Ν.Τ. δρχ. 611.686.

4. Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ προγραμ. ΜΑΝΤ. δρχ 113.141.

5. Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν προγραμ. κοιν. ἔργων 1962 1243 862.

6. Κρατικὰ αὐτοκίνητα δρχ. 37.007.

ΣΥΝΟΛΟΝ 2274.649

Β.' Ἐκ τοῦ Νομαρχιακοῦ ταμείου Χαλκιδικῆς διὰ τὴν συντήρησιν τοῦ δικτύου τῶν ἐπαρχ. ὁδῶν δρχ. 1.699.930.

Συνεχιζόμενα ἔργα

1) Διὰ τῶν μηχανημάτων τοῦ στρατοῦ συνεχίσθη ἡ διάνοιξις καὶ ἡ κατασκευὴ ὑδροστρωμάτων τῆς ἐθνικῆς ὁδοῦ Θεσ)νίκης—Ν. Μουδανιῶν εἰς τὸ τμῆμα αὐτῆς ἀπὸ Ν. Καλλικρατείας πρὸς Ν. Μουδανιά.

2) Ὁμοίως ἡ διάνοιξις τῆς ἐθνικῆς ὁδοῦ Θεσ)νίκης—Παλαιοκάστρου—Ἰερισσοῦ εἰς τὸ τμῆμα αὐτῆς ἀπὸ Ἰερισσὸν πρὸς Ν. Ρόδα καὶ Οὐρανούπολιν καθὼς καὶ εἰς τὸ τμῆμα ἀπὸ Σταγείρων πρὸς Στρατονίκην καὶ Στάγειρα.

Ἐν Πολυγύρῳ τῇ 18—10—62
Ὁ Νομάρχης
ΚΩΝ. ΣΥΝΔΙΚΑΣ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Αἱ Ἀγροτικαὶ Φυλακαὶ Κασσάνδρας διακηρύττουσιν ὅτι τὴν 29ην Νοεμβρίου 1962 ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 10—12 π.μ. διενεργηθήσεται συγχρόνως ἐν ταῖς Φυλακαῖς Κασσάνδρας καὶ ἐν Θεσ)νίκῃ ἐν τοῖς γραφείοις τῶν ἐπανορθωτικῶν φυλακῶν Θεσ)νίκης, τακτικὸς πλειοδοτικὸς διαγωνισμὸς διὰ τὴν ἐκποίησιν (80) ὀγδοήκοντα περίπου χοίρων ζῶν βάρος ἑκάστου περίπου 70 χιλιογράμμων.

Οἱ ὅροι τοῦ διαγωνισμοῦ εἰσὶ κατατεθειμένοι εἰς τοὺς Δήμους Θεσ)νίκης, Πολυγύρου καὶ Ν. Μουδανιῶν, εἰς τὰς κοινότητας Κασσάνδρας καὶ Ν. Φωκαίας, εἰς τὸ ἐμπορικὸν καὶ βιομηχανικὸν ἐπιμελητήριον Θεσ)νίκης, εἰς τὰς ἐγκληματικὰς καὶ ἐπανορθωτικὰς φυλακὰς Θεσ)νίκης καὶ εἰς τὴν δ)νσιν τῶν ἀγροτικῶν φυλακῶν Κασσάνδρας ἔνθα οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας.

Ἐν περιπτώσει ἀποτυχίας τοῦ διαγωνισμοῦ ἐπαναλαμβάνεται οὗτος τὴν 6ην καὶ 13ην Δεκεμβρίου 1962 τὴν αὐτὴν ἡμέραν καὶ ὥραν καὶ ὑπὸ τοὺς ἰδίους ὅρους.

Ἐν Κασσάνδρᾳ τῇ 25—10—1962
Ὁ διευθυντὴς τῶν Φυλακῶν
(Ε. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ)

ΤΕΛΕΣΕΙΣ ΓΑΜΩΝ

Εἰς τὸν τελέσαντα τοὺς γάμους του ἀγαπητόν μου ἀνεψιὸ Νικόλαο Χατζημιχαὴλ μετὰ τῆς Χαρίκλειας Πλιάκου εὔχομαι βίον εὐτυχῆ.

ΓΡΑΚΙΝΑ ΝΤΑΓΙΟΥ

Τὴν παροῦσαν Παρασκευὴν ὁ κ. Νικόλαος Νούσας ἐτέλεσεν τοὺς γάμους του μετὰ τῆς δίδος Κυριακῆς Νέστορα εἰς Σαράντα Ἐκκλησιὲς Θεσ)νίκης.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ὁ ἀθλητικὸς σύλλογος Βραστῶν ἡ «ΕΛΠΙΣ» εὐχαριστεῖ θερμῶς τὸν διοικητὴν τοῦ 3233 Τ.Ε.Α. Πολυγύρου Γεώργιον Μαρκάκην διὰ τὴν δωρεὰν ἑπτὰ ζεύγη ποδοσφαιρικῶν ὑποδημάτων εἰς τὸν ἀθλητικὸν σύλλογον Βραστῶν.

Ὁ πρόεδρος
ΧΡ. ΤΣΙΟΛΑΚΗΣ

ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΕΣΤΑΤΟΣ Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΕΤΗΡΙΔΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΟΛΥΓΥΡΟΝ

Μετ' ἐξαιρετικῆς ἐπισημότητος καὶ ζωηροτάτου πατριωτικοῦ παλμοῦ ἑώρτασεν ἡ πόλις μας τὴν πεντηκονταετηρίδα τῆς ἀπελευθερώσεώς της ἀπὸ τοῦ Τουρκικοῦ ζυγοῦ.

Ἀπὸ τῆς 7ης πρωΐνῆς ἡ Δημοτικὴ Μουσικὴ περιελθοῦσα τὴν πόλιν μας ἐσημείωσε τὴν ἔναρξιν τοῦ ἑορτασμοῦ διὰ τῶν θουρίων, τὰ ὁποῖα ἐπαιάνισε.

Ἀπὸ τῆς 9ης π.μ. ἤρξαντο συγκεντρούμεναι εἰς τὸ Γυμνάσιον αἱ ἀντιπροσωπευτικαὶ ὁμάδες τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τοῦ Νομοῦ μας, μετὰ τῶν μαθητῶν δέ, προηγουμένου τμήματος Στρατοῦ μετέβησαν εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν τῆς πόλεώς μας, τοῦ Ἁγίου Νικολάου ἐν τῷ ὁποίῳ τὴν 10.30' ἐτελέσθη ἐτήσιμος δοξολογία χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κασσανδρείας κ.κ. Συνεσίου. Μετὰ τὸ πέρας τῆς Δοξολογίας ὁ ἐκ Πολυγύρου καθηγητὴς τῆς Φιλολογίας, ἐν Θεσ)νίκῃ κ. Κύριος Κοσμᾶς ὁρισθεὶς ὑπὸ τῆς Ἱστορικῆς Λαογραφικῆς ἑταιρείας ἐξεφώνησεν ὑπέροχον πανηγυρικὸν λόγον, ἐν συνεχείᾳ δὲ ἐψάλη ἐπιμνημόσυνος δέησις πρὸ τοῦ τάφου τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Κασσανδρείας.

Μετὰ ταῦτα σύμπας ὁ λαὸς τοῦ Πολυγύρου συνεκεντρώθη εἰς τὸν περὶ τὸ Ἡρῶον χῶρον, εἰς ὃν ἐψάλη ἐπιμνημόσυνος δέησις. Ἐπηκολούθησε κατάθεσις στεφάνων καὶ ὁ πρωϊνὸς ἑορτασμὸς ἔκλεισε διὰ παρελάσεως τοῦ Στρατοῦ, τῶν ἀντιπροσωπευτικῶν ὁμάδων τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῶν Προσκόπων, Ὁδηγῶν καὶ τῶν μαθητῶν τοῦ Γυμνασίου καὶ τῶν Δημοτικῶν σχολείων καὶ ἐν συνεχείᾳ δεξίωσις ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου.

Τὸ ἀπόγευμα εἰς τὸ Ἐθνικὸν Γήπεδον ἐχορεύθησαν Ἑλληνικοὶ χοροὶ ἐκ μέρους νέων καὶ νεανίδων τῆς πόλεώς μας καὶ τῶν ἀντιπροσωπευτικῶν ὁμάδων τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων. Αἱ χορευτικαὶ ὁμάδες μὲ τὰς γραφικὰς παλαιὰς ἐντυπίσασαν τὸ πλῆθος τῶν παρακολουθησάντων αὐτῶν συμπολιτῶν μας. Ὅλαι δὲ αἱ ὁμάδες τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, ἡ ὁ Νικήτης, Ἁγ. Νικολάου, Ἁγ. Μάμαντος, Παλαιοχώρας, Ἁγ. Προδρόμου, Παλαιοκάστρου καὶ Ἰερισσοῦ μᾶς ἐνεποίησαν ζωηρὰν ἐντύπωσιν καὶ περισσότερον ὅλων ἡ ἐξαίρετος τοιαύτη τῆς κοινότητος Ἰερισσοῦ. Ἡ ἑορτὴ ἐτελείωσε διὰ λαμπαδηφορίας τῶν μαθητῶν τοῦ Γυμνασίου.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΣΗΜΑΙΑΣ

Χθὲς τὴν πρωΐαν εἰς τὸ Γυμνασιον Πολυγύρου ἔλαβε χώραν ἡ ἑορτὴ τῆς σημαίας, καθ' ἣν παρευρέθησαν οἱ γονεῖς καὶ κηδεμόνες τῆς πόλεώς μας.

Κατὰ τὴν σεμνὴν αὐτὴν ἑορτὴν ὡμίλησεν ὁ καθηγητὴς κ. Ρήγας. Ἐπηκολούθησαν ποιήματα καὶ πατριωτικὰ ἄσματα, ἐγένετο ἡ ἀτονομὴ ἐπαίνων εἰς τοὺς ἀριστεύσαντας μαθητὰς καὶ ἡ ἑορτὴ ἔκλεισε μὲ τὸν Ἐθνικὸν Ὕμνον.

Οἱ βραβευθέντες μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι εἶναι οἱ κάτωθι:

Τάξις Α.' Ἄννα Γκοιζαμάνη, Μαρία Καλαντζῆ, Χριστίνα Πέγιου καὶ Ἀρετὴ Μπάτσιου

Τάξις Β.' Εὐθαλία Τσαπαρδώνη καὶ Γεώρ. Μπαντές.

Τάξις Γ.' Χρῖστος Κανάρης Μαρία Συμβουλίδου, Γεωργία Μάντσιου καὶ Ἄννα Χαλάτη.

Τάξις Δ.' Ἀναστασία Βορδοῦ, Στυλιανὴ Πετρίτση καὶ Μαρούδω Κρικέλα.

Τάξις Ε.' Γεωργία Ντσα, Ἀθανάσιος Χριστιανὸς καὶ Γερακίνα Συργιάνη

Τάξις ΣΤ.' Μιχαὴλ Σοφωνίου, Μαρία Πιπέρεου καὶ Θεοδώρα Ζήση.

ΤΟ ΠΡΟΕΔΡΕΙΟΝ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Τὸ προεδρεῖον τῆς κεντρικῆς ἑνώσεως δήμων καὶ κοινοτήτων ἐπεσκέφθη τὸν Ὑπουργὸν Ἐσωτερικῶν κ. Γ. Ράλλην, ὁ ὁποῖος ὑπεσχέθη τὴν ἄμεσον κατάθεσιν τοῦ σχεδίου ν. δ. περὶ ρυθμίσεως διαφόρων ζητημάτων τῶν ὀργανισμῶν αὐτοδιοικήσεως.

Ἐξ ἄλλου τὸ προεδρεῖον τῆς ἑνώσεως ἐπισκεφθὲν τὸν Ὑπουργὸν Ἐργασίας ἔλαβε τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι καὶ κατὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος 1963 θὰ χορηγηθοῦν πιστώσεις 100 ἑκατ. δραχ. ἐκ τοῦ λογαριασμοῦ ἀνεργίας διὰ τὴν συνέχισιν ἐκτελέσεως κοινωφελῶν ἔργων ὑπὸ τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων.

ΑΠΟΣΥΡΟΝΤΑΙ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ

Ἀπὸ τῆς 1ης Νοεμβρίου 1962 σύρονται ἐκ τῆς κυκλοφορίας τὰ ἀναμνηστικὰ γραμματόσημα «ΕΞΗΛΕΚΙΣΜΟΥ».

Οἱ κάτοχοι τοιούτων γραμματοσήμων δύνανται νὰ χρησιμοποιήσωσι ταῦτα διὰ τὴν ταχυδρόμησιν τῆς ἀλληλογραφίας των μέχρι καὶ τῆς 31ης Ἰουλίου 1963.

Ἀπὸ τῆς 1η. Νοεμβρίου 1962 μέχρι 31 Ἰουλίου 1963 τὰ εἰς χεῖρας τοῦ κοινοῦ τοιαῦτα γραμματόσημα θὰ ἀνταλάσσωντοι.

ΜΙΚΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΑΘΗΝΑΙ 24.— Ἐκ τοῦ Ὑπουργείου ἐσωτερικῶν ἀνεκοινώθη ὅτι τὰ ἀναγραφέντα περὶ μειώσεως τῶς ἐσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων κατὰ 150.000.000 τυγχάνουν ἀπολύτως ἀνακριβῆ. Ἀντιθέτως βεβαιοῦται ὅτι τὰ ἔσοδα τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων κατὰ τὸ 1963, οὐδόλως θὰ εἶναι μειωμένα, ἐν σχέσει πρὸς ἐκεῖνα τῶν ἐτῶν 1961—62.

Ἀπεστάλη πρὸς δημοσίευσιν εἰς τὴν «ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως» τὸ διάταγμα περὶ ἰατροφαρμακευτικῆς περιθάλψεως τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ πολιτικῶν συντοξιούχων. Δι' αὐτοῦ καθίσταται πλέον εὐχερὴς ἡ ἐξυπηρέτησις τῶν ἠσφαλισμένων καὶ ἁπλοποιεῖται ἡ παροχὴ νοσοκομειακῆς καὶ φαρμακευτικῆς περιθάλψεως.

Ἐκτυποῦνται περὶ τὰς 800.000 βιβλιάρια καὶ συνταγολόγια, διότι θὰ ὑπάρχη ἐλευθέρα ἐκλογὴ ἰατροῦ νοσηλευτηρίου καὶ φαρμακείου ὑπὸ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ συντοξιούχων.

Ζ ΙΙΙ ΧΕΙΡΙΣΤΗΣ ΑΝΤΑΙΟΣΤΑΣΙΟΥ

Ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος Συκιᾶς προκειμένου νὰ πληρωθῇ μιὰ θέσις χειριστοῦ τῆς ἐν τῷ ἀντλιοστασίῳ τῆς κοινότητος Συκιᾶς κινητηρίου μηχανῆς καλεῖ τοὺς κατόχους πτυχίου πρακτικοῦ μηχανικοῦ κινητηρίων μηχανῶν, ὅπως ὑποβάλωσι σχετικὰς αἰτήσεις ἐντὸς εἴκοσιν (20) ἡμερῶν, ἀπὸ σήμερον.

Ἐν Συκιᾷ τῇ 25—10—1962
Ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΖΑΒΑΣ